

UFO

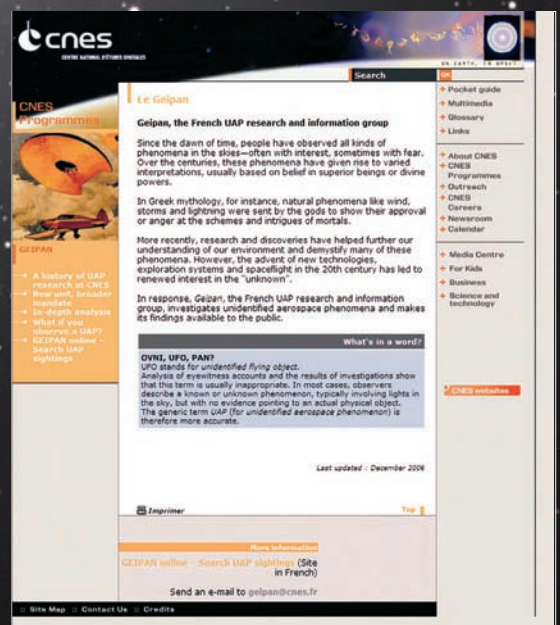
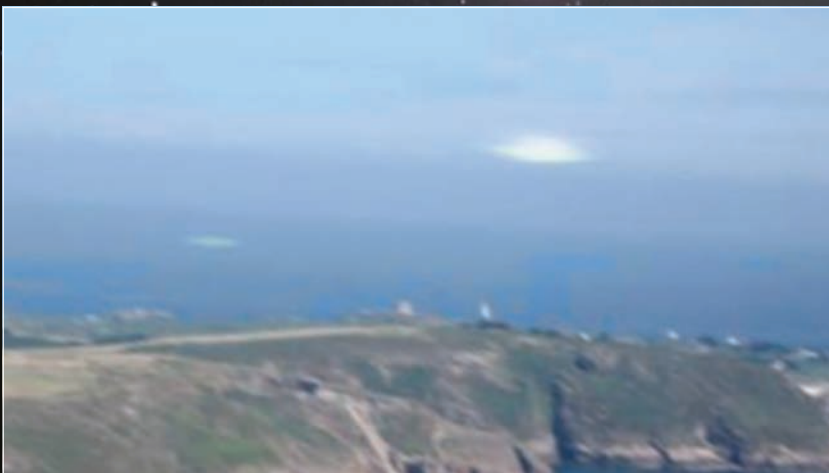
NORGES STØRSTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET NR. 1 2007 26. ÅRGANG

Is-sirkel i Telemark

Fransk
UFO-arkiv
på Internett

UFO-observasjon over Guernsey

ABONNEMENTSPRIS KR. 260,- PR. ÅR

UTGITT AV UFO-NORGE

LØSSALG KR. 70,-

ISSN 0800-1758

TIDSSKRIFTET UFO NR. 1 2007 - 26. ÅRGANG

Logoen til venstre viser et bilde tatt av Hessdalen-fenomenet i 1984

Utgitt av UFO-NORGE - en landsomfattende organisasjon

Organisasjonsnummer 978 617 328

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør

Mentz D. Kaarbø
Strandgaten 221
5004 Bergen
Tlf. 55 23 17 59
Mobil: 415 43 419
E-post: mentz@ufo.no

Redaktør Internett

Harald Søvik
Akersveien 19 A
0177 Oslo
Tlf. 924 54 291
E-post: harald.soevik@ufo.no

Medredaktør

Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo
Tlf. 22 65 12 02
Mobil: 990 31 699
E-post: ojb@ufo.no

Illustrasjoner

Rune Enger
Rosenkrantzgaten 112
3023 Drammen
Tlf. 416 95 306

Innlevering av stoff: Mentz Kaarbø eller Ole Jonny Brønne

Abonnement

Tidsskriftet UFO utkommer 4 ganger i året.
Abonnement for 2007 koster kr. 260,-
Medlemsskap inkl. abo. for 2007, kr. 350,-
Beløpet betales enkeltst over bank/postgiro.
Gironummer: 2470 17 28862

Trykk

Prinfo Unique
Borgejordet 21
3269 Larvik

Abonnementsadresse

UFO-NORGE
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo

Layout/ombrekking

Mentz Kaarbø
Adresse/e-post: Se over

Copyright UFO-NORGE 2007

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff kun etter skriftlig avtale med UFO-NORGE. Artiklene i bladet fremstår som bidrag til, kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og utforskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlige for eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse

Harald Søvik
Ole Jonny Brønne
Stein Carlsen
Ole-Morten Vestby

Informasjons-, kontakts-, og abonnementsadresse

UFO-NORGE
v/Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo
Tlf. 22 65 12 02
Mobil: 990 31 699
E-post: ojb@ufo.no

UFO-NORGEs

Internettider
www.ufo.no

Avdelinger og ledere

Rapportsentral og avd. UFO-NORGE Midt

Arnulf Løken
Engveien 6C
7600 Levanger
Tlf. 74 08 28 02
Mobil: 906 86 568
E-post: arnulf@ufo.no

UFO-NORGE Nord

Leif Normann Solhaug
Indre-Sand
8387 Fredvang
Tlf. 76 09 40 02
Fax: 76 09 44 27
Mobil: 916 76 044
E-post: leif.solhaug@ufo.no

UFO-NORGE Øst

Stein Carlsen
Bjørnebærestien 21
1348 Rykkinn
Tlf. 48 08 64 70
E-post: scar@ufo.no

UFO-NORGE Vest

Ottar Sæbjørnsen
Øverlandsvn. 29
6416 Molde
Tlf. 71 25 21 13 / 926 01 149
E-post: ottar@ufo.no

UFO-NORGE Sør

Anders Jan Funnemark
3825 Lunde
Tlf. 35 94 75 78
E-post: anders@ufo.no

Prosjekt Hessdalen

v/Erling Strand
Bukholmveien
Ullerøy
1747 Skjeberg
Tlf. 69 16 96 00
Mob. 414 25 411
Fax. 69 16 80 18
E-post: erling.p.strand@hiof.no

Vi oppfordrer våre abonnenter til snarest mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-NORGE

UFO-Sarpsborg

v/Ole-Morten Vestby
Postboks 90
1745 Skjeberg
Tlf. 970 76 610
E-post: afgm@ufo.no

Astronomi

Jan Qvam
Fløyveien 47
3080 Holmestrand
E-post: jq@ufo.no

UFO-Rogaland

v/Robert Moklev
Inger Hagerupsgt. 12
4020 Stavanger
Mob. 907 49 809
E-post: ufor@usa.net
Hjemmeside:
www.qml.net/la3eq/ufo-rogaland

UFO-Hamar

2322 Hamar
Tlf. 62 59 61 83
E-post: hamar@ufo.no

UFO-Sandefjord

Østerøyveien 401
3237 Sandefjord
Tlf. 33 45 07 26
E-post: sandefjord@ufo.no

Fra redaksjonen

Sommeren er over oss og med den sesongen for agurknytt. Vi skal ikke påstå at UFO-nyheter nødvendigvis kommer i samme kategori, selv om det har vært fremsatt av enkelte i litt sylrlige ordelag i årenes løp. Uansett bringer vi her nok en gang nyheter fra dette kontroversielle feltet, med utgangspunkt i et fenomen som denne sommeren har sitt 60-års jubileum. Det må påpekes at årets markering ikke står i forhold til 50-års jubileet for 10 år siden. Det virker som om folk flest, i tillegg til mange av de aktive har gått tom de senere årene. Hva vil skje de neste 10-20 årene? Vil hele UFO-fenomenet “fade into oblivion” slik UFO-skeptiker Robert Schaefer postulerte for nær 30 år siden? Tiden vil vise.

I dette nummer tar vi blant annet for oss saken om UFO-observasjonen over Guernsey, en av kanaløyene mellom Storbritannia og Frankrike. I april i år observerte en pilot to store flygende objekter på vel to miles avstand mens flyet befant seg i luftrommet nær øyen. Observasjonen kunne også bekreftes av en annen flyger, som var i samme luftrom et stykke unna. Observasjonen fikk store overskrifter i media over store deler av verden og betegnes som viktig da den ble gjort av (presumptivt) kompetente observatører. Den føyer seg inn i rekken av de mange observasjoner som er gjort av flyvere de siste 60 år, noe flere kommentatorer ikke unnlot å nevne. Flere ble opprørt over saken og mente at denne observasjonen var den viktigste på svært lang tid. En pensjonert fransk flyger sto fram og fortalte om sin observasjon av noe liknende, over Paris i 1994. Sistnevnte var også ganske overbevist om at det som ble observert over Guernsey og Paris var av utenomjordisk opprinnelse. Han om det.

Vi vil ikke benekte mulighetene for noe som helst, bare sitere mangeårig UFO-etterforsker John Spencer, som i sakens anledning uttalte at “Det er ofte populært å anse slike lyseffekter for å være utenomjordiske besøkende, men mange UFO-etterforskere tror heller at de representerer naturlige, atmosfæriske fenomener som enda ikke er fullt ut forstått av vitenskapen.” Vi heller (mest) til det siste.

En milepæl innen seriøs UFO-etterforskning er den franske romfartsorganisasjonen CNES' offentliggjøring av sine mer enn 50 år gamle UFO-rapportarkiver. I mars i år ble alt lagt ut på Internett med full tilgjengelighet for alle interesserte, noe som (kanskje ikke uventet) medførte et temporært sammenbrudd på serveren tilknyttet databasen allerede første dagen.

Ellers er det verdt å nevne at en forhenstående kanadisk forsvarsminister nylig stod fram og krevde at myndigheter verden over legger fram og bruker utenomjordisk teknologi i kampen mot klimaendringene. En teknologi de skal ha skaffet seg etter flere angivelige UFO-krasj de siste 60 år. Vår mann er ikke den første som hevder (og krever) dette, dette har til dels vært vanlig forekomme opp i gjennom årene. Uansett har det ikke ført fram og vil neppe gjøre det denne gangen heller.

Vi minner til slutt om konferansen som Society for Scientific Exploration (SSE) avholder på Røros 17.-19. august (også omtalt i forrige nummer). Konferansen er åpent for publikum og det er i skrivende stund fremdeles ledige plasser for eventuelle etternølere. Se på side 9 for ytterligere informasjon.

Et lite PS: Leserne vil legge merke til at dette nummer kun er på 24 sider. Takket være et nødvendig Oslo-opphold har det blitt begrensninger i den redaksjonelle utfoldelse og derav mindre tid til denne utgaven. Vi håper å komme sterkere tilbake i høst.

—Mentz Kaarbo

Innhold

4 Ring på isen i Telemark

I vinter ble det oppdaget en merkelig ring på isen på en elv i Telemark. Nærmere undersøkelser gav svaret på fenomenet.

5 Mystery Park stengt

Erich von Dänikens eventyrpark i Sveits er lagt ned på grunn av pengemangel.

6 Pilot så UFO over Guernsey

I april i år så flere trafikkflygere to svære uidentifiserte objekter nær Guernsey i Den engelske kanal.

9 Nedtelling til en offisiell, åpen nærkontakt med ET?

Den oppsiktsvekkende meldingen fra Brasil i fjor høst har så langt ikke vist seg å holde stikk. Merkelig nok...

9 7th Biennial European SSE Meeting

Møtet vil bli avholdt på Røros 17.-19. august, med flere kjente norske og internasjonale forskere.

10 Den franske romfartsorganisasjonen åpner UFO-arkiv

Rapporter fra mer enn 50 år gamle arkiver ble lagt ut på Internett til fullt offentlig innsyn.

14 Merkelige lys over Kvernevik

Randi Finnesand så sammen med mannen og datteren tre lysobjekter som beveget seg med stor fart i nærheten av Kvernevik siste helgen i mai.

16 UFO-NORGE på “Kveldsåpent”

Styreleder Harald Søvik ble intervjuet på NRK P1s “Kveldsåpent” i anledning av at franske statlige UFO-arkiver ble lagt ut på Internett.

17 Teknologi fra UFOer kan redde verden

En forhenstående kanadisk forsvarsminister krever at myndigheter verden over legger fram og bruker utenomjordisk teknologi, som de skal ha skaffet seg etter flere angivelige UFO-krasj, i kampen mot klimaendringene.

18 Bokanmeldelser

21 Obduksjonsfilmen — nok en gang

Vi ville ha forsverget at vi noensinne ville skrive mer om “alien autopsy”-filmen, men her er siste nytt.

22 Fra pressen

“Liket fra verdensrommet” - en artig historie fra 50-tallets USA. Om en klassisk UFO-svindel som ble førstesidestoff i ett døgn.

Forsidefoto/bakgrunn: Kolliderende galakser (Centaurus A) i stjernebildet Kentauren.

© Eric Peng, Herzberg Institute of Astrophysics og NOAO/AURA/NSF

Sirkel på isen i Telemark

Av Mentz Kaarbø

En journalist i avisen *Vest-Telemark Blad* kontaktet styreleder Harald Søvik tidlig i mai vedrørende et merkelig fenomen som var blitt oppdaget i Fyresdal noen måneder tidligere. Fenomenet, en sirkel som hadde oppstått på isen på en elv i Kleivgrend, syntes først å ha vært svært så mystisk for de involverte.

I en artikkel i *Vest-Telemark Blad* for den 5. mai ble det spurt: “Hadde Kleivgrend i Fyresdal besøk av utenomjordisk liv utpå nyåret?”. Avisen siktet til at en merkelig sirkel, tre meter i diameter ble observert på isen på en elv på stedet. Snøen hadde blitt frest opp og lagt seg utenfor sirkelen, og det var ikke andre spor i området. – Helt ufatte- lig, uttalte Arild Gaaren som var blant de som så sirkelen.

Bakgrunn

I januar 2007 ble Arild Gaaren i Kleivgrend tipset av syskenbarnet sitt om at han måtte opp og se på en sirkel som hadde oppstått på elveisen i nærheten. Isen hadde frosset til på elven et par dager tidligere og det var falt snø. Gaaren tok med seg kameraet og en ka- merat for å ta en tikk.

Da de kom frem ventet et merkelig syn. En sirkel på tre meter i diameter, og med en sporbredde på fem centimeter, stod avmer- ket på den tynne isen. Noe av snøen som hadde ligget der var smeltet ned i isen, og ellers var det frest snø ut på utsiden av rin- gen. – Helt ufatteelig, uttalte en svært undrende Gaaren om sirkelen.

“Lukter UFO”

Han mener det er nødt til å ha vært ett eller annet nedpå isen og laget sirkelen.

– Det så ut akkurat som det hadde vært en varm jernring på isen, og at ringen hadde blitt løftet rett opp etterpå. Jeg er sikker på at dette ikke er gjort av mennesker. Det var ikke spor i snøen i det hele tatt, sa Gaaren.

Han var ikke alene om å undre svært på hva som hadde laget sirkelen. Gaaren ville ikke gå så langt som å påstå at Kleivgrend hadde hatt besøk av et UFO.

– Men det lukter slik. Det svirrer mye rart i luften om at ikke det er en UFO som har vært der, mente Gaaren.

En annen fyresdøl skal ha sendt bildene til UFO-interesserte, uten å ha fått svar.

Naturlig forklaring

Vest-Telemark Blad ved journalist Øystein Øygarden tok altså kontakt med Harald Sø- vik. Han karakteriserte bildet som interessant, men trodde ikke at det var spor etter et UFO. Han viste til at en liknende sirkel ble oppdag- et i Michigan, USA, i desember i fjor, og at det også er sett i Norge, blant annet i Sand- vikselva (Bærum) i februar 2002 og på Snåsa

i 2003.

– Formasjonen i Kleivgrend er trolig dan- net av strømmer i vannet, mente Søvik.

– En bakevje skaper rotasjon i vannet, og denne strømmen som rører seg annleis kan få isen til å smelte eller fryse annerledes enn isen rundt. Det blir således dannet en kant som utgjør sirkelen, og isen i midten kan ha hevet seg eller sunket noe i forhold til isen rundt, og dermed blir inntrykket av formas- jonen forsterket, forklarte han.

– Formasjoner i isen er ikke uvanlig, men det er svært sjelden de blir så geometrisk gjen- kjennelige som dette, mente Søvik om fenomenet i Kleivgrend. □

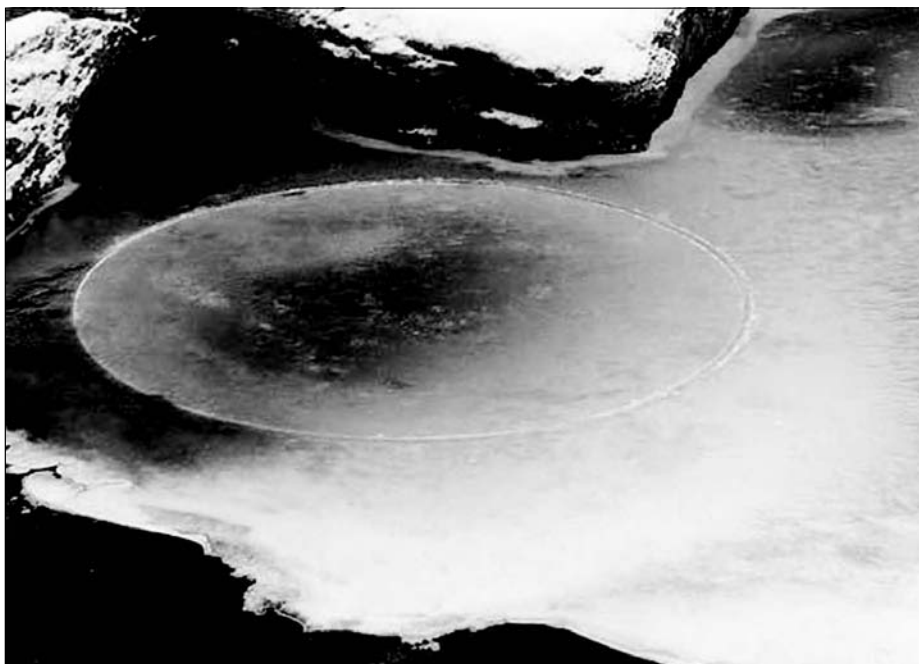
Kilder:

Vest-Telemark Blad, 5. mai 2007

Norsk Kornsirkelgruppe,

www.kornsirkler.org

Personlig kommunikasjon med Harald Søvik og Ole Jonny Brønne, mai 2007

Is-sirkelen på elven i Kleivgrend, Fyresdal i Telemark .

Michigan, USA, desember 2006. Sirkel i isen (eller roterende flak), ca. 15 meter i diameter.

Øydeskyvatn, Haukeliffjell, påsken 1991. Tre merkelige spor med spiralmønster i snøen. Diameter ca. 50 cm hver.

Is-sirkler – et ikke helt uvanlig fenomen

Is-sirkler oppstår når elven foretar en sving og vannet får en roterende bevegelse, og formen har fått mange til å spekulere om "UFO-landinger". På vinteren innebærer dette at under visse værforhold hindres is i å fryse igjen der rotasjonen er størst, mens vannet rett utenfor fryser igjen som vanlig. Sakte, men sikkert fryser også vannet i rotasjons-senteret. Men, og det er nå selve is-sirkelen oppstår, til sist fryser også vannet inne i sentrum. Rotasjonen forårsaker dog at sirkelen sliper ned kantene og pusses nærmest til en perfekt sirkel. Blir strømhastigheten for lav fryser is-sirkelen fast. En stor

is-sirkel oppstod i Piteälven i Sverige vinteren 1986-87. Da ble det dannet et 50 meter stort isflak, helt rundt, som snurret rundt sin egen akse med en hastighet av én runde pr. to minutter, for senere å minske til én runde pr. 10 minutter, ettersom is-sirkelen ble tyngre. Til slutt var is-sirkelen en halv meter tykk og det gikk til og med an å kjøre ut på det med snøscooter - om man passet på at kantene var nær den øvrige isen. Merkelig nok finnes det ikke noe eget navn på dette spesielle fenomenet, på tross av at det er kjent over hele den kalde delen av verden. Men "is-sirkler" er et bra alternativ.

Piteälven i Sverige, vinteren 1986-87. Isflaket i midten er 50 meter i diameter.

Mystery Park stengt

Temaparken Mystery Park, som bygget på Erich von Dänikens idéer om hvordan menneskeheten er blitt påvirket utenomjordiske vesener i fortiden, er lagt ned. Den ble åpnet i mai 2003 i Interlaken, nær Bern, Sveits og bestod blant annet av en rekke paviljonger, hvor det ble gitt en presentasjon av hvert sitt emne knyttet til von Dänikens bøker. Parken ble omtalt i en artikkel i *UFO* nr. 3 2006.

Parken har hatt økonomiske problemer i flere år og besøkstallet har alltid vært under budsjett. Ved åpningen håpet man på et antall på 500 000 besøkende pr. år, men det høyeste (i 2004) var bare på 444 000. Ved utgangen av 2005 var man nede i 200 000 med et stadig minkende antall. I august 2006, da parken var på konkursens rand, ble det kjent at en investor var villig til å legge 80 millioner kroner på bordet for å kjøpe hele anlegget. Dette ble selvsagt svært godt mottatt av von Däniken selv, som uttalte at "Jeg er veldig glad for at vi har funnet noen med risikovillig kapital og med finansiell styrke som kan ta over Mystery Park. Parken har en fremtid og selvfølgelig må vi endre på en del ting og bli mer moderne – og det er akkurat det vi vil gjøre. Vi kan ikke stå stille." Dessverre trakk investoren tilbudet etter kort tid.

Kostnaden for anlegget var på vel 400 millioner kroner (86 millioner SFr), en sum von Däniken hadde problemer med å skaffe til veie. Ingen banker ville gi garantier, derfor ble til slutt det en privat investorgruppe som sørget for byggingen og en forsinket åpning. Von Däniken la frem planene allerede i 1997.

Til å begynne med ble publikum trukket til landets første temapark i store antall, som også ble tildelt den såkalte "Milepæl"-prisen i 2003, Sveits' høyeste utmerkelse for fremragende entreprenørvirksomhet og innovasjon innen reiseliv og turisme. I tillegg fikk parken også en "Golden Idea" Oscar.

I oktober 2006 ble besøkende nr. 1 million ønsket velkommen, men til tross for dette lå altså besøktallet langt under det prosjekterte. Den ble stengt i november samme år.

— Mentz Kaarbø

Kilder:

Wikipedia, <http://en.wikipedia.org>

Swiss info, www.swissinfo.org, 19. november 2006

Tagesanzeiger, <http://tagesanzeiger.ch>, 8. september 2006

Pilot så UFO over Guernsey

Av Mentz Kaarbø

I slutten av april rapporterte en trafikkflyger å ha sett to svære, uidentifiserte flygende objekter på himmelen nær Guernsey i Den engelske kanal.

De sterkt lysende gule fenomenene, med fasong som flate skiver og med en antatt størrelse på kanskje halvannen kilometer, ble observert mandag 23. april, omtrent 20-25 kilometer nordøst for øyen.

Kaptein Ray Bowyer (50) var i ferd med å føre et fly fra selskapet Aurigny fra Southampton til kanaløyen Alderney da han fikk øye på objektene og observerte dem gjennom kikert.

Ved 15-tiden så han det første objektet, ca. 15 kilometer vest for Alderney, da flyet hans befant seg vel 45 kilometer fra øyen i en høyde av 1200 meter.

Bowyer forteller: “Det var et skarpt, tynt, gult objekt med et grønnfarget felt. Det befant seg i en høyde av vel 600 meter og var stasjonært. Jeg trodde at det var omkring 15 kilometer borte, men innså senere at avstanden kunne ha vært ca. 65 kilometer. Til å begynne med trodde jeg det var dobbelt så stort som en Boeing 737 [70-80 meter]. Men det må ha vært mye større på grunn av den store avstanden. Det kunne vært så stort som halvannen kilometer.” [Her er det uoverensstemmelse mellom kildene. I noen¹ oppgis størrelsesestimatet til (kun) 'to Boeing 737', mens i en annen² til å være halv-annen kilometer ('one mile'), red.anm.]

Mens han fortsatte innflyvningen til Guernsey, fikk Bowyer øye på et annet identisk objekt i vestlig retning. Han sa “Det var akkurat det samme, men virket mindre fordi det var lenger unna. Det var nærmere Guernsey. Jeg kan ikke forklare det.” Til å begynne med trodde han at det var Solen som ble reflektert fra drivhus på Guernsey, men det ville ha forsvunnet raskt. Han sa at objektene skinte like sterkt som Solen, men det gjorde ikke vondt i øynene da han så på dem. “Da jeg nærmet meg det, gikk det opp for meg at det var et fysisk objekt. Jeg tenkte først på å fly nærmere for å ta det i øyesyn, men ombestemte meg på grunn av størrelsen. Jeg måtte først og fremst tenke på passasjerenes sikkerhet. Jeg sier ikke at dette var noe fra en annen verden. Alt jeg vil si er at jeg aldri har sett noe liknende i alle de årene jeg har fløyet.”

Bowyer gav rapport om observasjonen til vakthavende flygeleder Paul Kelly (31). Han

uttalte at “ingenting var synlig på radar”, men han hadde mottatt en liknende rapport fra en pilot i selskapet Blue island på vei til Jersey på samme tid. Kelly forklarte at da piloten fløy bak øyen Sark, “beskrev han et objekt bak ham til venstre.”

Kelly fortsatte: “Beskrivelsen var svært lik den kaptein Bowyer kom med og de anga posisjonen til nøyaktig samme sted. Men de observerte det fra hver sin kant.”

Dette er en observasjon som bør tas alvorlig og etterforskes grundig

Nick Pope, forhenværende UFO-etterforsker i Det britiske forsvarsdepartementet.

Piloten fra Blue Island anslo at UFOet var ca. 500 meter lavere enn sitt fly, som befant seg i knapt 1100 meters høyde, slik at begge flygerne plasserte det i samme høyde, la Kelly til. Vedrørende den manglende bekreftelsen fra radar, sa han: “Hvis objektet var stasjonært, ville den ikke ha registrert det fordi radaren filtrerer bort alt som ikke beveger seg.”

Objektene skal også ha vært observert av passasjerene på Bowyers eget fly. Observasjonstiden var på hele 9 minutter.

Bowyer uttalte etterpå at han ble “ganske

rystet” over observasjonen. “Dette er ikke noe som du ser hver dag - det var ganske skremmende,” sa han.

Det ble avgitt rapport til Det britiske forsvarsdepartementet for nærmere etterforskning.

Kaptein Bowyers UFO-observasjon ble straks gjenstand for stor medieinteresse, både nasjonalt og etter hvert også internasjonalt, siste uken i april.

Pilot forsvant

John Spencer, nestleder i British UFO Research Association uttalte at “Denne typen observasjoner er blitt rapportert av flygere – generelt ansett for å være pålitelige og fornuftige observatører – siden 1940-årene og de tiltrekker seg stor oppmerksomhet også i våre dager.”

“Det er ofte populært å anse slike lyseffekter for å være utenomjordiske besøkende, men mange UFO-etterforskere tror heller at de representerer naturlige, atmosfæriske fenomener som enda ikke er fullt ut forstått av vitenskapen.”

“Imidlertid, en liknende kontakt i 1978 over Bass-stredet i Australia [mellom Australia og Tasmania, red. anm.], hvor piloten var i radiokontakt med bakken hele tiden, resulterte i at ingen noensinne hørte mer fra piloten. Derfor er det viktig å undersøke disse fenomenene.”

Bowyers fly, en Britten Norman Trislander i selskapet Aurignys farger.

Nick Pope, som tidligere etterforsket UFO-saker for Det britiske forsvarsdepartementet, uttalte: "Ingen vitner er ufeilbarlige, men flygere er trenede observatører og vil i mindre grad feilidentifisere et naturlig fenomen enn de fleste andre."

"Det britiske forsvarsdepartementets UFO-arkiver inneholder atskillige rapporter fra sivile og militære piloter, hvorav noen er bekreftet gjennom samtidige radarobservasjoner. Dette er en observasjon som bør tas alvorlig og etterforskes grundig."

"Mens de fleste UFO-observasjoner kan bli forklart som feilidentifikasjon av luftfartøy, værballonger, satellitter, etc., er en liten prosentdel mer vanskelig å forklare. Dette er en av de mest interessante observasjoner jeg har hørt om i de senere år."

En talsperson for forsvarsdepartementet uttalte at mens de kontinuerlig overvåker luftrommet for å oppdage eventuelle fremmede objekter som måtte utgjøre en trussel, ville de ikke gjøre noen undersøkelser i dette tilfellet."

Svindel ? Bildet over skulle etter sigende være tatt av en passasjer på flyet til kaptein Bowyer og verserte på nettet i dagene etter observasjonen. Kvaliteten er ganske dårlig og ser ut til å være tatt med en mobiltelefon (noe som forøvrig ville tilsa at reglene for bruk av mobil på flyreiser var brutt). En kommentar til bildet var at det ser mer ut som et merkelig (sterkt) lys på en skyformasjon enn hva den lokale og internasjonale pressen hadde fått det til å bli. Imidlertid ble det bare noen dager senere funnet ut at bildet høyst sannsynligvis er svindel, fordi en person på et nettforum¹ fant bildet under på nettet², som tydeligvis er utgangspunktet for bildemanipulering, noe som altså gav resultatet på bildet over. Utsnittet som er benyttet i svindelforsøket er vist under på originalbildet.

1) <http://www.abovetopsecret.com/forum/thread279748/pg4>

2) <http://www.bbc.co.uk/guernsey/content/images/2006/08/08/>

01_alderney_ariel_470x352.jpg

Militær testflygning

En annen pilot, Troy Queripel (40) i selskapet Flybe, foreslo noen dager senere (27. april) at UFOene kunne være militære testfly.

"Det er militært luftrom rundt hele Guernsey og det er mye aktivitet her. Vi kaller dem fareområder," uttalte han.

Fransk militært luftrom begynner vel 30 kilometer vest for Guernsey og utgjør omtrent 400 kvadratkilometer. Britisk militært luftrom begynner 65 kilometer nord for Guernsey og Queripel tror at militært nærvær er den mest sannsynlige forklaringen.

"Min teori er at det kan ha vært en form for militært testfly som kom inn i vårt luftrom ved en feiltakelse."

"Jeg vil ikke prøve å diskreditere noe av det Ray sa fordi jeg traff ham 45 minutter etter hendelsen og han var tydelig rystet. Han hadde åpenbart sett noe. Men tenk på stealth bomberen [det menes her sannsynligvis F-117A Nighthawk, red.anm.] og U2-spionflyet. De ble testet i mange år før noen oppdaget dem. Stealth bomberen hadde eksistert i 25 år før den ble offentlig kjent. [Ikke helt korrekt: F-117A Nighthawk fløy første gang i 1977 og det amerikanske luftforsvaret innrømmet dets eksistens 11 år senere, i 1988, red.anm.] Det første irakerne fikk vite om den, var da den befant seg over dem og slapp bomber."

Queripel uttalte at det er umulig å vite hva som testes nå for tiden.

"U2-flyet tok bilder over Sovjet og de viste ingenting til å begynne med." Kaptein Queripel, som har vært flyger i syv år, sa at det militære luftrommet rundt øyen er lukket for sivile fly."

"De er kalt fareområder fordi hvis du flyr inn i dem er det på egen (høy)risiko. Du kan spørre om tillatelse til å fly igjennom, men du vil vanligvis bli nektet."

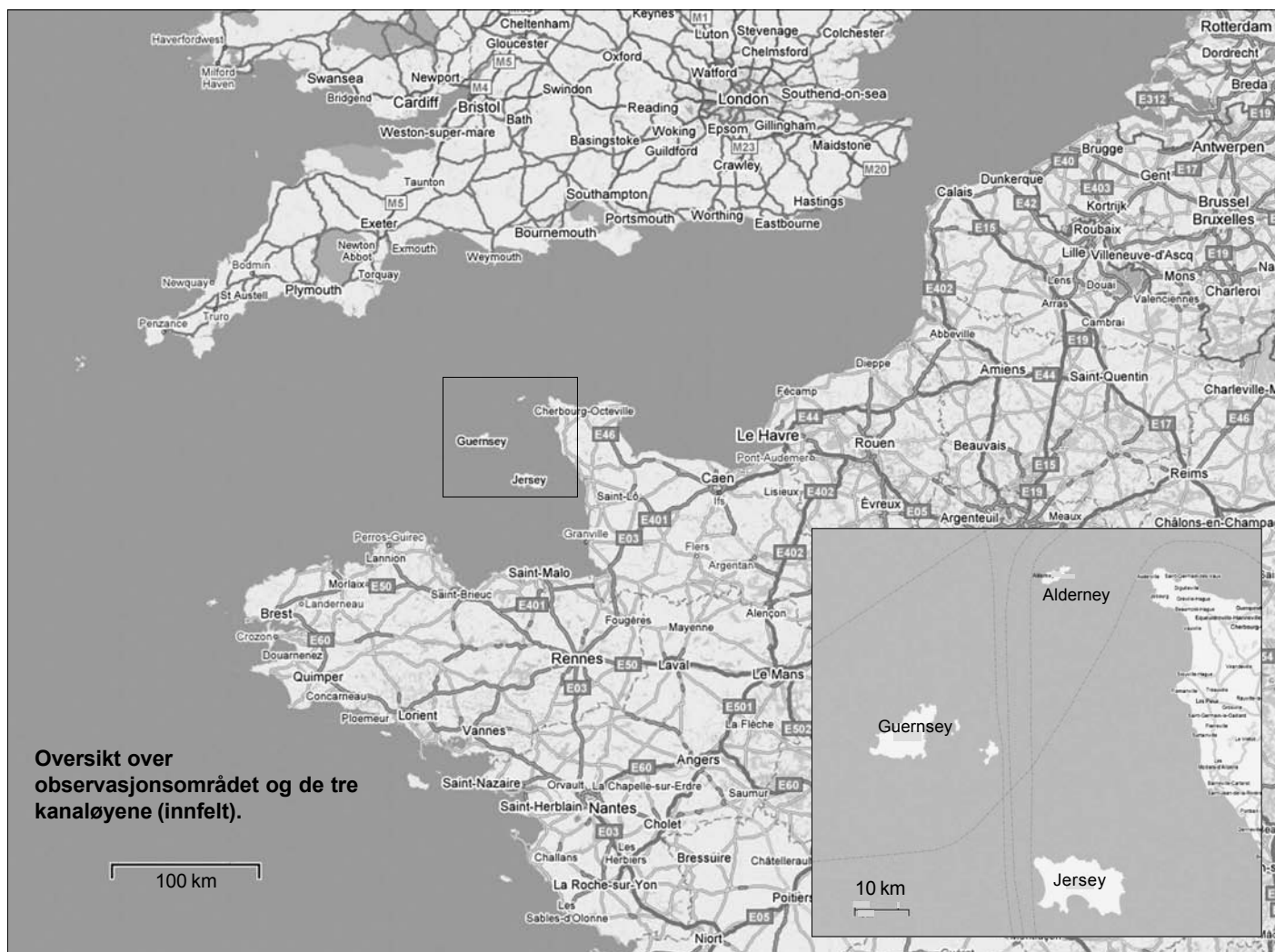
Han la til: "To prosent av meg tror det var små grønne menn, mens de andre 98 % tror det var forsvaret som testet ny teknologi som vi ikke en gang har hørt om."

Støtte fra fransk pilot

En pensjonert fransk pilot støtter Ray Bowyers observasjon. Kaptein Charles Duboc (55) påstod at han observerte et stort objekt over Paris 28. januar 1994 mens han fløy en Airbus 320 fra Nice til London. [Omtalt i artikkelen om CNES/GEIPAN på side 10 i dette nummer, red.anm.] Observasjonen er godt dokumentert i franske medier og på Internett.

Dubocs observasjon ble bekreftet av resten av mannskapet og av franske radaroperatører, som registrerte objektet omkring 45

Fortsettelse på neste side

kilometer øst for Paris i 50 sekunder.

“Observasjonen til Ray Bowyer er svært interessant av flere grunner,” sa han. ”Det faktum at det var om dagen, objektets betydelige størrelse, lav høyde, en observasjonstid på 9 minutter og at passasjerer og annet mannskap kunne bekrefte den. Faktisk er kaptein Bowyers observasjon svært lik min, med unntak av at det var to objekter og at de var svært lavt.”

Imidlertid, i motsetning til kaptein Bowyer, som ikke gav noen antydning med hensyn til hva UFOene kunne være for noe, tror kaptein Duboc at det han så var fra en annen verden.

“Min oppfatning av observasjonen utenfor Alderney er at en utenomjordisk sivilisasjon ønsker å opprette kontakt med vår planet og at de med vilje viser seg frem gjennom UFO-observasjoner.”

Han sa at det i løpet av de siste 60 årene har vært omkring 1300 observasjoner gjort av flygere og at ca. 15 % er blitt bekreftet av radar.

“Det hele er egentlig ganske skremmende, men flygere er eksepsjonelt godt trent og er de best kvalifiserte observatørene til å identifisere UFOer.”

Kaptein Duboc sa at størrelsen på objektene som ble sett av Bowyer og en pilot fra

selskapet Blue Island var lik det UFOet han så; sistnevnte beskrev han som en stor linse med helningsvinkel på 45 grader.

“Etter kort tid innså vi at den var ca. 45 kilometer borte og uten bevegelse. Den var kjempesvær fordi det er umulig å se et fly tydelig på den avstanden.”

“Størrelsen på dette objektet kunne ha vært rundt 500 meter og vi observerte det i mellom ett og to minutter [i begynnelsen av intervjuet er det angitt 50 skunder, red.anm.] før det dematerialiserte seg i løpet av 10 til 20 sekunder.

Air France ville på forespørsel ikke bekrefte hvorvidt kaptein Duboc hadde vært ansatt der på grunn av personvernmessige hensyn.

Støtte også fra andre

Ray Bowyer ble i dagene etter sin observasjon overrent av mennesker som fortalte liknende historier. “Siden observasjonen ble offentliggjort, har jeg truffet minst 20 personer som har kontaktet meg og fortalt sin historie,” sa han.

Han sa at den hadde hatt en svært positiv effekt.

“Jeg tror at den har gjort det akseptabelt for andre mennesker å fortelle sin historie. Den synes å ha ’smurt drøvelen’ til folk og fått dem til å snakke om denne typen hen-

delser.”

Han sa at historiene som folk fortalte ham var svært varierte.

“Jeg må si at noen av historiene nok kan gis en forklaring. Derimot regner jeg med at det finnes mennesker der ute som har sett ting som ikke kan forklares.”

Han la til at han har fått sterk støtte fra flygerkolleger.

“Innen flygeryrket er det relativt godt kjent at hvis du står frem og forteller denne typen historier, vil ingen ansette deg.”

Kaptein Bowyer roser ledelsen i Aurigny for deres forståelse. “Jeg tror at hvis jeg ikke hadde vært ansatt i selskapet i åtte år ville ikke denne saken vært nevnt. Men jeg er heldig å ha den tryggheten med Aurigny og vil gjerne takke dem for deres støtte.”

“Det er virkelig hyggelig at andre personer står frem og sier at de har hatt liknende erfaringer.” □

Kilder:

- 1) BBC News, 25. april 2007
- 2) The Register, 27. april 2007
- 3) Guernsey Press, 28. april og 5. mai 2007
- 4) Wikipedia
- 5) Professional Pilots Rumour Network forum (PPRuNe)

Nedteiling til en offisiell, åpen nærkontakt med ET?

En oppsiktsvekkende spådom fra Brasil i fjor høst har så langt ikke vist seg å holde stikk.

I forrige nummer brakte vi nyheten om at en ledende brasiliansk ufolog og "spirituell", Jan Val Ellam, hadde uttalt at flere ET-raser ville ankomme Jorden for å opprette offisiell og åpen kontakt med menneskeheten. Møtet ville finne sted en gang i tidsrommet mellom 16. november 2006 og 30. april 2007 og alle medlemmene i organisasjonen Brazilian UFO Community talte ned mens de ventet på den antatte ankomsten.

For å gjenta en del av bakgrunnsinformasjonen fra forrige gang: Jan Val Ellam er forfatterpseudonym for Rogerio de Almeida Freitas, en offentlig ansatt konsulent og forretningsmann fra Rio Grande do Norte, en av statene i Brasils nordøstlige deler. Freitas påstår blant annet å ha vært i kontakt med rom- og åndelige vesener daglig i de siste 20 år. Han hadde en nærkontakt i november 1999 der han ble fortalt om at den forventede kontakten mellom menneskeheten og andre raser ville skje om syv år fra det tidspunktet. I mars 2006 ble han etter eget sigende kontaktet igjen og fikk opplysninger om at kontakt ville bli opprettet når som helst i perioden 16. november 2006 og 30. april 2007.

Freitas ble også gitt mer spesifikk informasjon om møtet: "Det vil involvere mange store romskip som vil bli sett av alle rundt om i verden. Observasjonene vil bare vare et par timer og romvesenene vil ikke foreta noen direkte kontakt med regjeringene, men bare med utvalgte personer her og der." Freitas påstod også at UFOene vil bli sett og registrert i hopetall av media på en sann måte at de ikke kunne bli fornekta. "De ville forsvinne etter noen få timer, men komme tilbake etter noen måneder og

gjenta det hele gjentatte ganger, inntil vi er forberedt på landing".

Nå vel. Etter fristens utløp har det såvidt vites ikke vist seg ekstraordinært mange (og tydelige) romskip verden over. Påstandene om at "UFOene vil bli sett og registrert i hopetall av media på en sann måte at de ikke kunne bli fornekta" har tydeligvis ikke holdt stikk. Intet av det Freitas postulerte med brask og bram har med andre ord blitt til virkelighet - noe som vi forrige gang også antydte ville bli resultatet.

Slike påstander har forøvrig blitt fremsatt av forskjellige "UFO-personligheter" med jevne mellomrom helt siden 1950-årene, men har aldri slått til. Et par kilder betegner Freitas som en etterforsker kjent for "accurate research" og at det er oppsiktsvekkende at en slik person kommer med denne typen påstander. Dem om det.

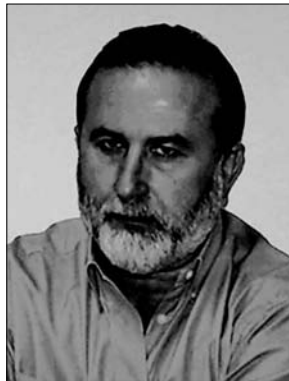
Hva sier så Freitas og hans tilhengere i dag? I forrige nummer lurte vi på hva hans unnskyldninger ville bli hvis spådommene ikke slo til. En rask "googling" bringer på det rene at det knapt er

mulig å finne noen kommentarer fra vedkommende på Internett. I skrivende stund (i slutten av mai) er Freitas & Co. påfallende tause om saken - heller ikke det er særlig overraskende. Enkelte andre har også etterlyst Freitas' kommentarer, men det ser altså ut til at disse (foreløpig) er ikke-eksisterende.

Hva kan vi lære av denne saken? Som utenforstående kke stort, men Freitas bør absolutt gå i seg selv. Eventuelt gi sine kosmiske brødre en oppstrammer...

Vi kommer tilbake til saken hvis det skulle skje noe dramatisk.

—Mentz Kaarbo

Jan Val Ellam eller hans egentlige navn, Rogerio de Almeida Freitas.

Vi minner om

7th Biennial European SSE Meeting

Organisasjonen Society for Scientific Exploration (SSE) vil avholde konferanse fra fredag 17. til søndag 19. august 2007 på Quality Hotel & Resort på Røros.

Åpent for publikum

Røros ligger 35 kilometer SSØ for Hessdalen, kjent for sine UFO-observasjoner gjennom flere tiår.

På konferansen vil det bli holdt foredrag om Hessdalsfenomenet, i tillegg til emner som grenser til dette. Flere internasjonale forskere og spesialister vil holde innlegg, deriblant Paul Devereux, Erling Strand, Vicente-Juan Ballester Olmos, Ole Jonny Brønne, Robert Jahn, Brenda Dunne, Jens Tellefsen og Marsha Adams.

Ansvarlig for arrangementet er siv.ing. Erling P. Strand, som har ledet Prosjekt Hessdalen i mange år.

For ytterligere detaljer og påmelding, se <http://www.hessdalen.org/sse>

SSE er en multidisiplinær, profesjonell organisasjon bestående av vitenskapsfolk og andre akademikere som vier seg til studiet av uvanlige og uforklarlige fenomener som krysser grensene for tradisjonelle områder innen vitenskapen og/eller som er ignorert eller utilstrekkelig utforsket innen "mainstream" vitenskap.

Den franske romfartsorganisasjonen åpner UFO-arkiv

Av Mentz Kaarbø

Den franske romfartsorganisasjonen CNES i Toulouse har nylig åpnet sine UFO-arkiver ved å legge dem ut på Internett, åpent for innsyn fra publikum.

Torsdag 22. mars 2007 offentliggjorde den franske romfartsorganisasjonen CNES (Centre National d'Études Spatiales — "Nasjonalt senter for studiet av rommet") sine UFO-arkiver ved å legge dem ut på nettet på sine hjemmesider. 100 000 sider med vitneutsagn, fotografier, filmsnutter og lydbånd som er akkumulert fra mer enn 1600 observasjoner siden 1954 og som også vil inkludere alle fremtidige UFO-rapporter som blir registrert av organisasjonen.

Totalt er det snakk om 3000 rapporter (ofte flere rapporter pr. observasjon) og nær 6000 vitneutsagn. De fleste vitnene har bfunnet seg på bakken, men ca. 6 % av rapportene stammer fra personer som har sett ukjente fenomener fra fly. Sidene er svært godt organisert og innholdsrike, og inneholder til og

med skannede kopier av politirapporter.

De av CNES' hjemmesider som inneholdt UFO-arkivet krasjet bare tre timer etter åpningen på grunn av den store trafikken av interesserte fra hele verden.

I desember 2006 annonserte CNES at de ville offentliggjøre arkivet en gang i slutten av januar eller i midten av februar. Mesteparten av de 6000 vitneutsagnene er kommet inn fra publikum og profesjonelle flygere. Jacques Arnould, en tjenestemann i den franske romfartsorganisasjonen, uttalte at dataene hadde akkumulert over en 30-årsperiode og at de ofte var blitt rapportert til gendarmeriet eller politiet

I de siste drøye to tiårene av det 20. århundret var Frankrike det eneste landet som offisielt betalte UFO-etterforskere, ansatt ved CNES' UFO-seksjon GEPAN, senere kjent

som SEPRA (se boks på neste side).

Andre land, som USA og Storbritannia har også UFO-arkiver tilgjengelig, men offentliggjør bare enkeltsaker gjennom Freedom of Information Act (FOIA).

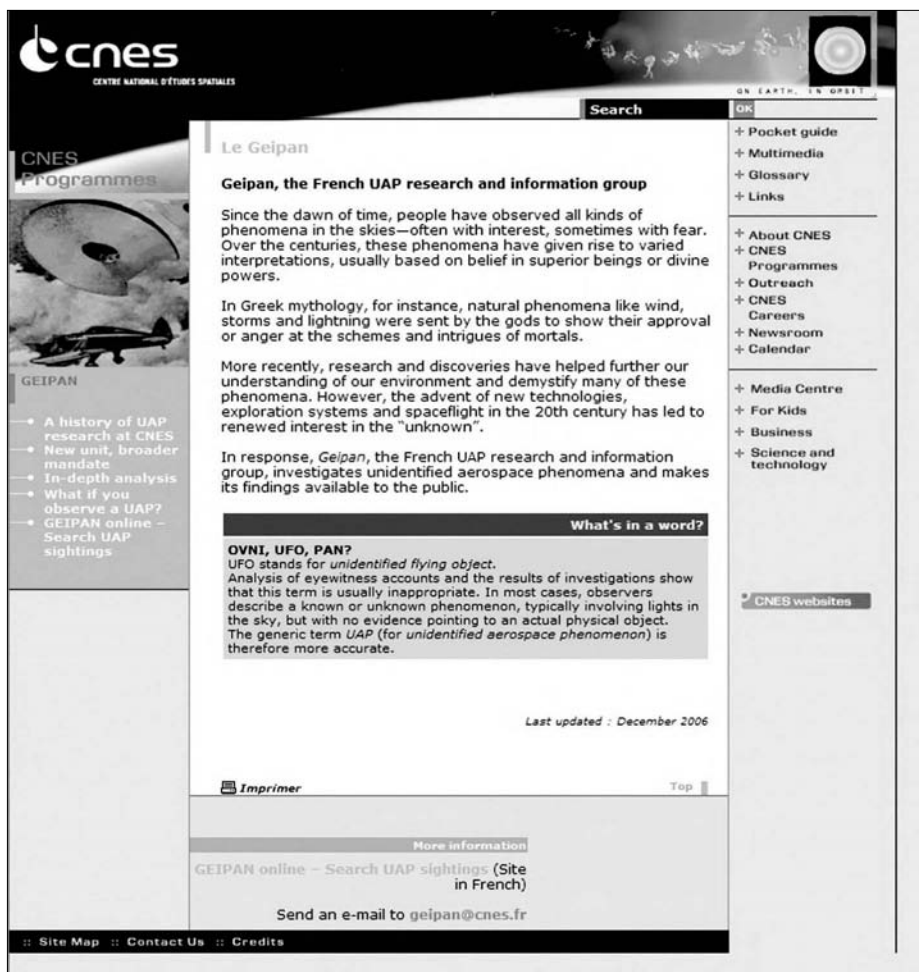
Fire små svarte vesener

En av sakene som etterforskerne anser for å være mest troverdig, er den hvor en 13 år gammel gutt og hans 9 år gamle søster var opptatt med å gjete familiens kyr nær landsbyen Cussac (i midtre del av Frankrike) den 19. august 1967. Plutselig fikk gutten øye på "fire små svarte vesener", rundt 1,2 meter høye. Han trodde at det var noen andre barn og ropte til søsteren, "Å, der er noen svarte barn!"

Men mens de så på, ble de fire vesenene urolige og steg opp i luften der de entret toppen av hva som syntes å være et sirkelformet objekt, ca. 5 meter i diameter, som svedde over åkeren. Akkurat i det objektet steg opp kom en av passasjerene ut fra toppen, returnerte til bakken for å få med seg noe og fløy deretter tilbake til objektet. Det steg lydløst opp i en spiral, da det "ble stadig mer strålende" før det forsvant med en høy plystretone. Det etterlot seg "en sterk svovel-lukt" i følge rapporten.

Barna stormet gråtende hjem og faren ringte det lokale politiet, som "la merke til svovellukten og det tørre gresset på det angitte stedet hvor objektet tok av", står det videre i rapporten. Etterforskerne uttalte at de var imponerte over hvor konsistente detaljene var som ble gitt av barna og andre vitner.

Til venstre: GEIPANS hjemmesider på Internett.

GENDARMERIE NATIONALE		PROCEDURE D'ENQUETE PRELIMINAIRE PROCES-VERBAL DE RENSEIGNEMENT ADMINISTRATIF																	
Compagnie		N° Pièce	N° Feuille																
Unité																			
BT																			
Code unité	97/2003																		
(ANALYSE ET REFERENCES) OBJET : Déclaration de M. F. A. concernant l'observation d'un phénomène aérospatial non identifié le 11/01/03 en bordure de la RN commune de Le vingt-trois janvier deux mille trois à neuf heures cinquante-cinq minutes: Nous soussigné P. C. Gendarme, en résidence à Vu les articles 59 et 298 du décret du 20 mai 1903 portant règlement sur l'organisation du service de la gendarmerie. Nous trouvons au bureau de notre unité à Rapportons les opérations suivantes :																			
- I - PREAMBULE - Le samedi 18 janvier 2003, à 14 heures 30, de permanence au bureau de notre unité, M. F. A. demeurant à se présente. Il désire nous signaler l'observation d'un phénomène aérospatial non identifié. - II - EXPOSE DES FAITS - Le samedi 11 janvier 2003, vers 18 heures 15, de retour d'une randonnée, M. F. A. en direction de Il a son attention attirée par la présence d'une forte lumière de couleur verte, avec des éclats blancs, objet d'une taille estimée entre 10 et 15 mètres. Le phénomène évoluait sans bruit, ni traînée, et la durée d'observation est d'environ 4 à 5 secondes. - III - ENQUETE - Nous procédons à l'audition du témoin qui nous relate en détail l'observation du phénomène daté d'une semaine. Il déclare que ce qu'il a vu correspond en tous points à la représentation imagée figurant dans le mémento du Gendarme à la rubrique O.V.N.I. (PIECE N° 2). Lors de son audition, M. F. A. nous mentionne que lors des faits, il était en compagnie de M. C. F. Le 23 janvier 2003, à 09 heures 40, nous avons contacté téléphoniquement la personne précitée, qui nous confirme également l'observation du phénomène avec cependant moins de détail. Résidant sur, il n'a pu se déplacer pour être entendu. - IV - CLOTURE - M. C. F. résidant Résidence hors circonscription n'a pu être entendu. En conséquence, nous transmettons la présente procédure à M. Le Commandant de la Brigade de Gendarmerie à pour audition de l'intéressé, et transmission du dossier à l'issue.																			
(DESTINATAIRES) <table border="1"> <tr> <td>1</td> <td>Mr le Préfet</td> <td>Date de clôture</td> <td></td> </tr> <tr> <td>1</td> <td>Mr Le Général Commandant la Région Arienne</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>2</td> <td>D.G.G.N. - Bureau Défense Opérations</td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td>1</td> <td>Archives B.T.</td> <td></td> <td></td> </tr> </table>				1	Mr le Préfet	Date de clôture		1	Mr Le Général Commandant la Région Arienne			2	D.G.G.N. - Bureau Défense Opérations			1	Archives B.T.		
1	Mr le Préfet	Date de clôture																	
1	Mr Le Général Commandant la Région Arienne																		
2	D.G.G.N. - Bureau Défense Opérations																		
1	Archives B.T.																		

GENDARMERIE NATIONALE		PROCÈS-VERBAL	
Brigade		RENSEIGNEMENTS ADMINISTRATIFS	
CLASSE UNITÉ	00014	PROCES-VERBAL N°	652 du 19/08/09
NATURE PRÉCISE DES FAITS - RÉFÉRENCE			
OBSERVATION D'UN PHÉNOMÈNE OVNI NOUS SOUSSIGNÉS J. J. Mdl-Chef, et Gendarme M. J. affectés à la Brigade VU L'ESD ARTICLE 59 RAPPORTONS LES OPÉRATIONS SUIVANTES QUE NOUS AVONS EFFECTUÉES, AGISSANT EN UNIFORME ET CONFORMÉMENT AUX ORDRES DE NOS CHEFS			
CE JOUR 25 AOUT MIL NEUF CENT QUATRE VINGT NEUF, à 25 heures 05, sortant de la cour de notre brigade, pour service nocturne, nous sommes allés constater la présence d'un objet volant dans le ciel. Cet objet est de forme carrée tirant légèrement sur le rectangle. Il est de couleur rouge-orangée incandescente. Cette forme lumineuse semble tourner sur elle-même en avoir des nuances d'intensité modulation de la couleur de l'ordre d'une bonne seconde. La forme vient de notre gauche (Nord-Ouest), et se dirige vers le Sud-Est, en passant à la verticale. La vitesse est supérieure à celle d'un avion de ligne en allure de croisière. Son altitude est atmosphérique. Son évolution est la suivante: Venant du Nord-Ouest à pris de l'altitude après être passé au dessus de la Brigade, jusqu'à ce que l'on ne puisse plus apercevoir sa forme géométrique, et se réduire à un genre de boule lumineuse. A fait un brusque écart à droite, a pris encore de l'altitude, et a disparu rapidement. Aucune fusée n'était déployée par cette forme, aucun bruit n'était émis. La visibilité au moment de la constatation des faits était excellente le ciel n'était pas voilé, il n'y avait pas eu de pluie ou orage avant. Il n'y avait pas de vent. La température était fraîche. Un témoin des faits est entendu sur la manifestation de ce phénomène. Il s'agit de l'épouse du Gendarme M. J. personne se trouvant sur le perron de son habitation. Son audition fait l'objet de la pièce N° 652/2. Le Commandant de Compagnie de averti des faits par message N° 884/2 informé de l'observation par message N° 890/2 retruque Le GEPAN CNES a été informé par message N° 890/2 retruque 30/08/09 téléx à la compagnie DE GENDARMERIE Reçu le 0 OCT. 1989 N° Destination D.G.G.N. / RENS.			
INDICATION ET NOMBRE D'EXEMPLAIRES 25 AOUT 1989 Mdl-Chef II en permission 1. Le Préfet 1. Le Procureur de la République 1. Général, Commandant la Région Arienne 1. Le Ministre de la Défense, Directeur Général de la Gend. Nationale, Bureau d'Enseignement, Section renseignements N° 012 1 218 RÉP. CN 971400 DN/GEN. DB. CM. EMP. SERV. DU 21 ET 1971 CLASS. 52 9 OCT. 1989			

UFO-rapporter fra det franske gendarmeriet, vist på GEIPANs hjemmesider.

“Til dags dato er ingen rasjonell forklaring gitt på denne eksepsjonelle observasjonen,” ble det konkludert med i rapporten; også beskrevet av den franske regjering som “en av de mest bemerkelsesverdige observasjoner i Frankrike”.

Landing med spor

8. januar 1981, utenfor byen Trans-en-Provence i sør Frankrike, rapporterte en mann at han hørte en merkelig, plystrende lyd. Mannen, som arbeidet i en åker fikk se et tall-erkenliknende objekt ca. 2,5 meter i diameter lande rundt 50 meter unna.

Fargen var zinkgrå, og tallerkenen tok av nesten med en gang, fortalte han til politiet, mens det etterlot seg svidde merker i bakken. Etterforskerne tok bilder, samlet inn og analyserte prøver og til denne dag har ingen kunnet gi noen tilfredsstillende forklaring.

Observasjon fra fly

En av de mest detaljerte undersøkelsene ble gjort på en rapport fra et Air France-mannskap på en flytur nær Paris, 28. januar 1994. De tre medlemmene av mannskapet fikk øye på en stor rødbrun skive “hvis fasong forandret seg kontinuerlig og syntes å være svært stor”. Da passasjerflyet krysset objektets bane “for-

Fortsettelse på neste side

Historien om UAP-forskningen ved CNES — Fra GEPAN til GEIPAN

I 1977 opprettet CNES' generaldirektør etterforskningsgruppen GEPAN for å videreføre undersøkelser opprinnelig initiert av en ingeniør ansatt ved CNES som et privat prosjekt.

Gruppens mandat var enkelt: Å etterforske UFOer (som er en generell betegnelse). Gruppens arbeid ble overvåket av en vitenskapelig rådgivningsgruppe. Første leder var Claude Pöher.

Alain Esterle overtok ledelsen i 1979. I 1983 ble Esterle etterfulgt av Jean-Jacques Velasco

GEPAN fortsatte etterforskningen til 1988, da det ble omdøpt til SEPR. I tillegg til å etterforske UAPer overvåket den nye enheten også kunstige 'reentries' i atmosfæren; det vil si rester av romfartøy som faller ned på Jorden.

I 2000 rettet SEPR seg igjen inn mot den opprinnelige UAP-forskningen, om enn med begrensede ressurser. I 2001 arrangerte generaldirektøren en høring for å avgjøre fremtiden til denne avdelingen ved CNES.

I september 2005 ble Jacques Patenet leder for den nyopprettede gruppen GEIPAN.

Forkortelser

UAP: Unidentified Aerospace Phenomenon, "uidentifisert atmosfærisk fenomen".

GEPAN: Groupe d'Etudes des Phénomènes Aérospatiaux Non identifiés, den opprinnelige franske UAP-etterforskningsgruppen.

SEPR: Service d'Expertise des Phénomènes de Rentrées Atmosphériques, CNES-avdelingen ansvarlig for blant annet evaluering av atmosfæriske 'reentry' fenomener.

GEIPAN: Groupe d'Etudes et d'Information des Phénomènes Aérospatiaux Non identifiés, den nylig opprettede UAP-etterforsknings- og informasjonsgruppen.

Ny enhet, utvidet mandat

På grunnlag av anbefalingene fra en høring i 2001, ble UAP-forskningen gjenopptatt med en ny CNES-enhet benevnt GEIPAN, opprettet i 2005 (se boks på forrige side). Denne enheten rapporterer til ledelsen ved romsenteret i Toulouse og står under overoppsyn av en uavhengig ekstern styringskomité som rettleder og overvåker arbeidet.

GEIPANs oppgaver er å:

- **Samle inn** øyenvitnebeskrivelser av UAP observert fra bakken og fra fly, i første rekke rapporter gitt til myndighetene (gendarmeriet, politiet, sivile luftfartsmyndigheter, luftforsvaret, etc.).
- **Analysere** rapporter og om nødvendig foreta på-stedet undersøkelser for å forsøke å gi vitenskapelige forklaringer på rapporterte observasjoner.
- **Arkivere** rapporter innsamlet på fransk territorium.
- **Informere** publikum om metoder og resultater.

Denne siste oppgaven, som nylig er lagt til, utgjør en viktig del av CNES' UAP-aktivitet. Dette har resultert i offentliggjøringen av rapportmaterialet på GEIPANs nettsted. Med store mengder innskannede arkivdokumenter, vil stedet også i fremtiden offentliggjøre all tilgjengelig informasjon om gruppens undersøkelser, i den grad hensyn til personvern og lovgivning for øvrig tillater det.

En uavhengig styringskomité

GEIPAN er under tilsyn av en styringskomité med betegnelsen COPEIPAN*, som gir anbefalinger til CNES om GEIPANs oppgaver og virksomhet. Under ledelse av CNES' forhenværende generaldirektør Yves Sillard består den av 15 medlemmer, som representerer:

- Franske sivile og militære myndigheter (gendarmeriet, politiet, sivilforsvaret, sivile luftfartsmyndigheter, luftforsvaret).
- Vitenskapelige institusjoner (Det nasjonale vitenskapelige forskningssenteret, CNRS; Det franske meteorologiske institutt, Météo-France; CNES).

* *Comité de Pilotage des Etudes et de l'Information sur les Phénomènes Aérospatiaux Non identifiés*

svant det på flekken", i følge rapporten.

Radarsignaturen bekreftet tilstedeværelsen av et objekt på samme størrelse og sted som beskrevet av mannskapet og ledet etterforskerne til å konkludere med at "til dags dato er fenomenet ikke forklart og lar døren være åpen for alle antagelser".

25 % ukjent

Jacques Patenet, en luftfartsingeniør som leder studiet av "ikke identifiserte 'aérospatiale' fenomener" i gruppen GEIPAN (Groupe d'Etude et d'Information sur les Phénomènes Aérospatiaux Non identifiés) (under CNES) sa at offentliggjøringen av UFO-arkivet var en "world first", og at "dataene vi offentliggjør, ikke beviser nærværet av utenomjordiske vesener. Men de beviser ikke at et slikt nærvær er umulig, heller. Spørsmålet står åpent."

Patenet sa at de fleste sakene ble forklart som å være forårsaket av atmosfæriske anomalier eller misoppfatning av slike ting som flylys eller svindel. I en sak ble det beskrevet hvordan etterforskerne beviste at en mann løy om hvordan han kort tid før ble bortført av 'aliens' da blodprøver viste at han ikke kunne ha opplevd den vektløsheten som følger med en tur i verdensrommet.

Likevel er nesten 25 % av sakene blitt kategorisert som "type D", som betyr at "på tross av gode eller veldig gode data og troverdige vitner er vi konfrontert med noe vi ikke

Noen fenomener kan bli blandet sammen med UAP.

Naturlige fenomener:

Nordlys (aurora borealis)
Dis og tåke effekter
Skyer
Tornadoer
Lyn og liknende fenomener

Fenomener forbundet med menneskelig aktivitet:

Fyrverkeri, nødlys på kjøretøy, "lyktemenn" (lys fra brennende myrgass), branner, etc.
Laser effekter (selskaper, nattklubber, etc.), flombelysning, søkelys, fyrlykter, etc.
Fly og andre typer luftfartøy (helikoptere, mikrofly, hanggliderere, luftskip, etc.)
Ballonger (vitenskapelige, værballonger, leker, etc.)
Båter

Fra datainnsamling...

I løpet av de første fem årene utviklet GEPAN vitenskapelige metoder for innsamling og analyse av **interdependent** data.

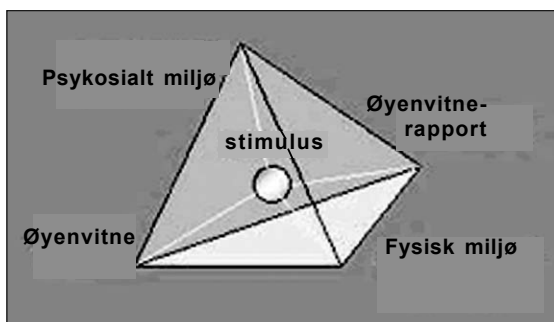
Siden 80-årene er det også benyttet en strengt vitenskapelig tilnæringsmåte på UAP-relaterte undersøkelser. Denne metoden er fremdeles i bruk i dag. Gjennom avtaler og konvensjoner mellom GEIPAN og dets partnere (myndigheter, forskere, etc.), har enheten tilgang til de informasjonskildene og observasjonsdataene den trenger for å utføre undersøkelsene. Disse dataene kommer fra:

- Øyenvitner som er intervjuet for å bestemme deres fysiologiske og psykologiske profiler
- Øyenvitnebeskrivelser i form av muntlige og skriftlige rapporter til myndighetene
- Psykologiske faktorer som blir bestemt ved å se på innflytelsen av det sosiale miljøet, det vil si hva øyenvitner leser, utdanning, innflytelse fra media, etc.; da alle disse faktorene påvirker måten mennesker oppfatter og tolker fenomener
- Det fysiske miljøet hvor fenomenet fant sted, inkludert analyser av funn på bakken, videoopptak, fotografier, atmosfæriske og astronomiske forhold, etc.

...til konklusjon

GEIPAN støtter seg også på samarbeid med andre forskningsinstitusjoner og eksperter for å utføre analyser på forskjellige områder.

Etter en totalanalyse av alle tilgjengelige data, prøver forskerne å bestemme den egentlige årsaken til stimuluset, det vil si den aktuelle hendelsen som øyenvitnet så og rapporterte.

Hvert fenomen blir deretter klassifisert i én av fire kategorier:

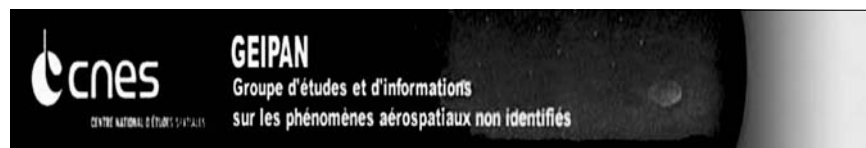
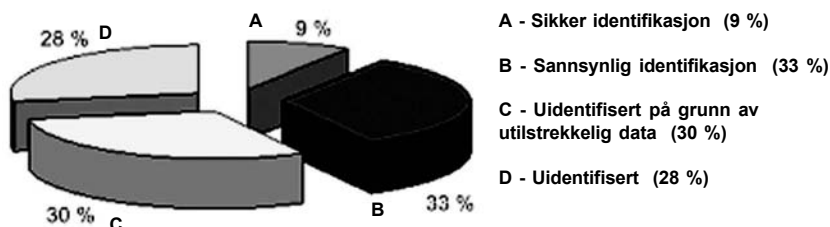
UAP A: Sikker identifikasjon

UAP B: Sannsynlig identifikasjon

UAP C: Uidentifisert på grunn av utilstrekkelig data

UAP D: Uidentifisert

Klassifisering av rapporter

Dette kartet som viser alle regionene i Frankrike, inklusive Korsika, Fransk Guyana, etc. (til venstre), er det første man møter når man åpner GEIPANs rapportdatabase. Ved å klikke på hver enkelt region, kommer man inn på en oversikt over alle registrerte rapporter i kronologisk rekkefølge i dette området. Gå man inn på hver rapport, gjengis detaljene i disse

kan forklare”, forklarte Patenet, og la til “noen få dusin er spesielt spektakulære og kan virkelig kalles UFOer.” [På diagram over andelen “type D” annet sted på hjemmesidene, er det oppgitt 28 %. Se boks på til venstre, red.anm.]

CNES mottar årlig rundt 50 til 100 UFO-rapporter, hvorav 10 % er gjenstand for på-stedet-undersøkelser. “I 99 % av tilfellene er vitnene bønn ærlige,” sa han. “De så noe. Det meste av det de ser er imidlertid et helt naturlig fenomen som er oppfattet på en feil måte.”

Saker som den hvor en kvinne rapporterte å ha sett et objekt som liknet en flygende rull med toalettpapir “er klart ikke verdt å undersøke”.

Patenet sa at han selv aldri har sett et UFO. “Personlig finner jeg det unaturlig å tro at vi er den eneste sivilisasjonen i Universet, men muligheten for at forskjellige sivilisasjoner treffer på hverandre er også svært liten.”

Det var forøvrig et visst sikkerhetsoppbud ved CNES’ hovedkvarter under pressekonferansen i forbindelse med offentliggjøringen. En rekke storvokste sikkerhetsvakter formet en barriere foran inngangen, “for å holde ikke-inviterede ufologer borte”, som en ansatt forklarte det. □

Kilder:

GEIPANs hjemmesider, <http://www.cnes.fr/web/5038-geipan.php>

Wikinews, 31. desember 2006 og 23. mars 2007

Yahoo! News/AFP, 22. mars 2007

Washington Post (Foreign Service), 23. mars 2007

Merkelige lys over Kvernevik

Randi Finnesand så sammen med mannen og datteren tre lysobjekter som beveget seg med stor fart i nærheten av Kvernevik ved Stavanger, natt til søndag 27. mai 2007.

- Det var tre lys som så ut som de beveget seg som perler på en snor. Av og til skiftet de posisjon i forhold til hverandre, forklarer Randi Finnesand, som aldri har sett noe lignende i sin 60-årige levetid.

Ikke stjerneskudd

- Jeg er helt sikker på at det verken var et stjerneskudd eller en meteoritt. Det har jeg sett tidligere, uttaler hun.

De tre lysene var rett over familien.

- Vi kjørte i bil på Revheimsveien fra Revheim kirke mot Kvernevik, men stoppet straks vi så lysene, cirka klokka 00.37. De beveget seg med forskjellig fart fra nord til sør på himmelen. Ti over ett ble de plutselig borte, det så ut som de forsvant rett oppover, mener Finnesand, som lurte på om det kan ha vært militær aktivitet.

Også en annen bil stoppet for å ta fenomenet nærmere i øyesyn.

Ukjent

Tårnet på Sola lufthavn melder at de ikke har loggført noen aktivitet. Heller ikke politiet kjenner til de mystiske lysene.

- Dette kan kanskje ha sammenheng med de merkelige lysene ute på Ålgård, rett ved Limavatnet. Folk har rapportert inn å ha sett slike lys nesten hver eneste kveld, sier Robert Moklev i UFO Rogaland til Aftenbladet.no.

Han har ingen forklaring på hva dette kan være.

Sannsynligvis jordisk

Observasjonsleder i Stavanger astronomiske forening, Per A. Amundsen var ikke selv ute med teleskopet i natt, men tror det dreier seg om noe jordisk.

- Problemet med slike lys er at det er fullstendig umulig å avstandsbestemme dem med mindre to personer ser det samme fra forskjellige vinkler. Man har gjerne en tendens til å plassere dem i forhold til landskapet rundt seg, sier han.

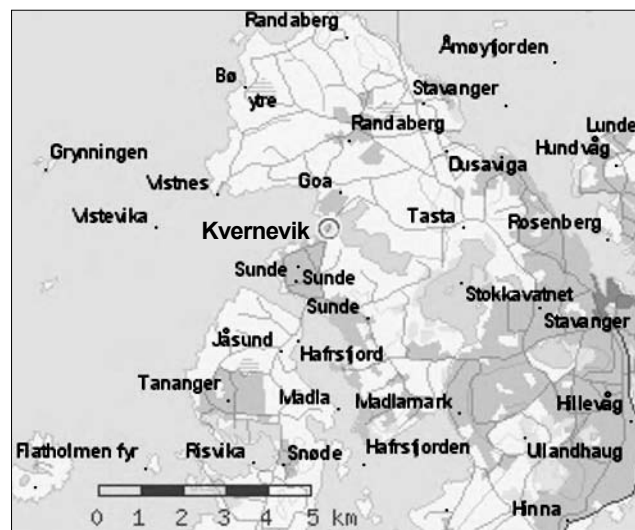
Amundsen synes det er ganske sensasjonelt om det er snakk om noe astronomisk.

- Dersom det er flere lys samtidig er det som regel noe jordisk, mener Amundsen.

Kilder:

Aftenbladet.no 27. mai 2007

Personlig kommunikasjon med Robert Moklev, 5. juni 2007

Merkelig nattehimmel: Familien Finnesand så tre merkelige lys i nærheten av Kvernevik. (Illustrasjonsfoto.)

Katalog over norske UFO-bilder presenteres på SSE-konferanse

I det bladet går i trykken blir et "paper" om UFO-bilder tatt i Norge i perioden 1900-2005 ferdigstilt. Det er vår mann Ole Jonny Brønne i samarbeid med den kjente spanske UFO-etterforskeren Vicente-Juan Ballester Olmos som har utarbeidet katalogen, som vil bli presentert på SSE-konferansen på Røros 17.-19. august i år (se innbydelse på side 9 i dette nummer).

Presentasjonen tar egentlig utgangspunkt fenomenet i Hessdalen, som forfatterne mener er enestående i global sammenheng. De håper at publiseringen av denne foreløpige katalogen over bilder, filmer og videoer fra Norge vil initiere en lenge etterlengtet komplett og oppdatert oversikt over fotograferte fenomener i Hessdalen-området.

Katalogen har fått tittelen "FOTOCAT Report #4" og tar utgangspunkt i den internasjonale fotodatabasen FOTOCAT, en samling UFO-fotos og videoer samlet inn fra hele verden. Databasen ble opprettet og vedlikeholdes av Ballester Olmos i Spania. Se også <http://fotocat.blogspot.com/>.

FOTOCAT Report #4 er svært omfattende og tar for seg mer enn 700 bilder over 133 sider. Det er også meningen at alle bilder og annet visuelt materiale som er tatt av Hessdalsfenomenet på sikt skal samles i en egen katalog, med et omfang på et (antatt) hundretalls bilder.

—Mentz Kaarbo

FOTOCAT Report #4

NORWAY IN UFO PHOTOGRAPHS, THE FIRST CATALOGUE

By Vicente-Juan Ballester Olmos (*) and Ole Jonny Brønne (**)

SUMMARY

THE HESSDALEN REGION IN NORWAY IS PRESENTLY RECOGNIZED WORLDWIDE AS A LOCATION WHERE ANOMALISTIC LUMINOUS EVENTS HAVE PLACE FREQUENTLY. IN ORDER TO BE A STIMULUS FOR THE LONG-AWAITED, COMPLETE, AND UP-TO-DATE CENSUS OF PHOTOGRAPHED ACTIVITY IN THE AREA, A PRELIMINARY CATALOGUE OF PICTURES, FILMS AND VIDEOS OF ALLEGED UFO PHENOMENA OBTAINED IN NORWAY 1900-2005 HAS BEEN PREPARED. THIS CATALOGUE PLACES THE HESSDALEN PHENOMENA INTO PROPER HISTORICAL AND NATIONAL PERSPECTIVE DURING THE TWO LAST CENTURIES, IN RELATIONSHIP TO OTHER UNIDENTIFIED EVENTS IN THE COUNTRY, AS A REFERENCE FOR OBSERVATIONAL ANOMALOUS, LUMINOUS AND NON-LUMINOUS, EXPLAINED AND UNEXPLAINED AIR PHENOMENA.

FOREWORD

FOTOCAT is a worldwide databank comprising photographic UFO records managed by the first author (<http://fotocat.blogspot.com/>). A major purpose within the objectives of this project is the preparation of national catalogues and surveys, hopefully in association to local investigators (1,2,3). The present paper is FOTOCAT Report #4.

The authors share membership in a large European pool of UFO researchers, EuroUFOnet (<http://www.euroufo.net>) and the launching of this cooperation arose quite naturally in the course of mutual correspondence. The exercise has proved to be fruitful and interesting. It has been a long-distance working relationship between Valencia (Spain) and Oslo (Norway). The dense and frequent exchanges easily materialized thanks to internet and related technologies.

The first author started research on the UFO phenomena in 1965 (4). The second author devotes to UFO study since 1989 (5). Both develop this activity in conjunction with their full-time professions (the first author early-retired in 2006).

INTRODUCTION

Photography in the popular philosophy is the best evidence to prove the existence of something, e.g. "a picture is worth 1000 words". In observational sciences, photographic records are basic, in Astronomy, for instance.

Hessdalen in Norway has produced innumerable eye-witness anomalous events in the bio-environment to be considered an area of special interest (6). In addition to human observers, there is a large amount of instrumented testimony,

(*) Apartado de Correos 12140, 46020 Valencia, Spain. fotocat@anomalia.org

(**) Karl Staafsvei, 70, N-0665 Oslo, Norway. widescreen@chello.no

Siste nytt fra Steorn

Vi har siden i fjor kommet med nyheter om det irske tekonologiselskapet Steorn og dets påstander om å ha oppfunnet en "evighetsmaskin". Teknologien har fått navnet Orbo, og for tiden holder 22 vitenskapspersoner innen fysikk og teknologi på med å validere teknologien. Opprinnelig skulle denne "juryen" bestå kun av 12 personer, men i utvelgesprosessen i vinter ble dette antallet oppjustert. Valideringen - det vil si at disse forskerne kan gå god for at teknologien virkelig fungerer slik som skissert - vil bli avsluttet mot slutten av dette året.

Etter at dette er ferdig vil Steorn, uansett resultat, offentliggjøre konklusjonene på sine hjemmesider. Selskapet vil deretter prøve å lisensiere teknologien i forskjellige markeder og vil også selge sine egne produkter som for tiden er under utvikling.

4. juli var det en presentasjon av teknologien i et åpent møte på Internett. Seerne kunne se apparatet i funksjon via flere kameraer og kunnet stille nærgående spørsmål til representanter for selskapet.

Den 5. juli skulle apparatet presenteres "live" på Kinetica Museum (museum for kinetisk (bevegelig) kunst) ved Spitalfield Market i London, som ville være åpent for alle interesserte. Imidlertid ble åpningen utsatt i siste liten, grunnet påståtte problemer med demo enheten, sannsynligvis på grunn av sterk varme fra kamerabelysning. Steorn beklaget det inntrufne og håpet på en snarlig utbedring av feilen.

Vi vil komme tilbake til saken i kommende numre. Som Robert Aschberg sa det: Häng med!

—Mentz Kaarbo

ABONNER PÅ UFO !

UFO-NORGE på “Kveldsåpent”

Av Mentz Kaarbo

I programposten “Kveldsåpent” på NRK P1, sendt 26. mars i år, ble styreleder Harald Søvik intervjuet av programleder Eirik Kjos. Anledningen var at den franske romfartsorganisasjonen CNES hadde lagt sitt UFO-arkiv ut på Internett få dager tidligere (se også egen artikkel på sidene 10-13 i dette nummer). Vi gjengir her for sikkerhets skyld hele intervjet for de av våre lesere som ikke fikk det med seg. Søvik gjorde som vanlig en utmerket jobb med å snakke om UFO-saken og profilere organisasjonen.

Eirik Kjos (EK): I den neste timen skal de handle om UFOer, og jeg er fryktelig nysgjerrig på når det går fra uidentifisert til identifisert – fra UFO til IFO. Og så har det skjedd noe i Frankrike, for der har de lagt slike UFO-rapporter på nettet med den følge at nettsidene brøt sammen; så spennende var det. Folk fra så å si hele verden klikket seg innpå.

Så intet mindre enn styreleder i UFO-NORGE er i studio, han heter Harald Søvik (HS) og vil slippe til om litt.

[...]

Som første land i verden (sannsynligvis) har Frankrike lagt ut sine rapporter om UFOer på Internett. Den franske romfartsorganisasjonen CNES valgte å gjøre dette og det var så stor pågang at nettstedet der disse rapportene ble lagt ut havarerte. 1600 UFO-tilfeller finnes, fra 1954 og fram til i dag og hva kan man tro om det, en sånn interesse for UFOer og de mange teoriene og forklaringene omkring disse flygende uidentifiserte objektene.

Til å tegne og forklare og svare på blant annet dette spørsmålet har vi fått med oss styreleder i UFO-NORGE, Harald Søvik, velkommen til kveldsåpent.

HS: Takk, takk.

EK: Vi må starte først, hva er det vi kaller en UFO for noe?

HS: En UFO, som i uidentifisert flygende objekt, er et eller annet man har sett på himmelen som etter grundige undersøkelser av kvalifisert personell ikke kan beskrives som noe kjent fenomen.

EK: Ja vel?

HS: Rett fra tekstboka.

EK: Ja, rett og slett - flygende tallerkener bruker vi litt sånn uærbødig, men det er vel ikke det, vel?

HS: Nei, det er jo en tolkning og da er det slett ikke så veldig uidentifisert lenger...

EK: Denne store interessen i Frankrike, hva forteller den oss?

HS: Det er vel den franske regjeringen som har funnet ut at, hei, her er det noe som vi tidligere har holdt litt hemmelig – kanskje vi skal publisere det. Så, ja de har funnet ut at ved å legge ut alle disse rapportene på Internett, kan man kanskje hjelpe forskere og interesserte til å finne ut hva det er man har sett.

EK: I hvilken grad kan slike rapporter også slå fast om hva som er UFO og hva som ikke er det av fenomener man har problemer med å identifisere?

HS: De har en statistikk på dette. De har kommet frem til at omtrent 25 % av de tilfellene som er rapportert, faktisk er UFOer. Det vil si at de både har nok data til å utelukke kjente fenomener, og at de ikke har annen forklaring.

EK: Hvordan kommer man frem til en forklaring for de prosentene man ikke finner svar på umiddelbart da? Hvor mye detektivarbeid ligger egentlig bak det å identifisere en slik fremmed gjenstand?

HS: Det kommer veldig an på hva man har tilgang til av data og ressurser. Når man er på regjeringsnivå, har man jo tilgang til for eksempel forsvar, som blant annet har radarsystemer, og sikkert andre spennende overvåkningsmekanismer også. Derfor er de som regel oppdatert på hva som beveger seg rundt omkring i luftrommet. Det være seg fly eller ... fugler.

Og når man kan utelukke fly, stjerner og planeter og kanskje til og med satellitter og asteroider, sitter man jo igjen med en liten slump saker som da kan tilskrives mer eller mindre ukonvensjonelle forklaringer. Noen litt spekulative forklaringer, som romvesener og den slags, samt andre mer kjedelige forklaringer som kulelyn eller elektriske fenomener som oppstår i atmosfæren.

EK: Hva tror du det er for noe, stort sett?

HS: Stort sett tror jeg det er fugler og fly som folk ser, rett og slett.

The screenshot shows the NRK website interface for the 'KVELDSÅPENT' program. At the top, there's a navigation bar with links for NYHETER, SPORT, MAGASIN, TV, RADIO, NRK NETT-TV, and NRK NETTRADIO. Below this, the program title 'KVELDSÅPENT' is prominently displayed. A large photo of Eirik Kjos, the host, is featured. To the left of the photo, there's a section titled 'SISTE UNDERHOLDNING' which describes the program as a direct broadcast with music, sports, and guests Eirik Kjos and Ane Nydal. Below this, there's a 'Spillelister' section. To the right of the photo, there's a list of broadcast times and dates. At the bottom left, there's a 'KOMMENDE SENDINGER' section listing upcoming broadcasts. The overall layout is clean and professional, typical of a public broadcaster's website.

EK: Ja?

HS: Det kan jeg egentlig si at det vet jeg.

EK: Ja vel. Så jamnt over, så er det det vi oppfatter som UFOer.

HS: Ja.

EK: Tror du at det virkelig kan finnes, jeg hadde nær sagt, månemenn eller liknende blant disse UFO-observasjonene?

HS: Nei, det er vel liten sannsynlighet for det, tror jeg. Hvis man setter seg inn i sakene og får vite hvor langt ut det er til nærmeste planet som kanskje kan inneholde liv og spør seg hvor lang tid tar det å reise dit, så sitter man jo igjen med spørsmål om - heisann! - er det noen som vet mer om fysikken enn oss? Og hvis de i så fall er mer intelligente og mer avanserte enn vi, hvorfor skulle de egentlig ha lyst til å besøke oss?

EK: Ja, det kan man si.

HS: Jeg tror nok ikke at det som folk vanligvis oppfatter som UFOer er romskip.

EK: Nå var det altså lagt ut en hel masse rapporter i Frankrike her ble det en enorm interesse. Hvor mange rapporter snakker vi om i Norge, hvis det samme hadde blitt gjort her, tror du?

HS: Mellom 60 og 80 rapporter kommer inn til UFO-NORGE hvert år. Sannsynligvis hadde vel Forsvaret ha samlet inn .. nei, ikke Forsvaret, unnskyld, men en hypotetisk statlig romorganisasjon som hadde fått inn omtrent det samme antallet. Og hvis de da hadde samlet 80 rapporter i året i 50 år, hadde de

sittet igjen med en god slump.

EK: Ja, det hadde de.

UFO-interessen her i landet, hvordan er det med den? Jeg hadde så nær sagt, hvor mange av disse nettklikkene sto vi for .. som gjorde at det ble sammenbrudd i Frankrike?

HS: Nei det vet jeg ikke. På UFO-NORGEs hjemmesider har vi rundt 700 besøkende i døgnet, og det er for så vidt ganske mange. Vi har sett en litt økende interesse nå i det siste, noe som sikkert har sammenheng med denne offentliggjøringen.

Samtidig er det flere rapporter som er blitt offentliggjort i det siste. I fjor vår kom det ut en rapport fra det britiske forsvardepartementet som også omhandlet UFO-fenomenet. Den skapte litt furor. Den konkluderte nemlig med at absolutt alt som folk ser og som ikke kan forklares er et eller annet sjeldent plasmafenomen. På en måte la man myten om flygende tallerkener og den slags helt død.

EK: Ja vel? ... Uansett, interessen er kanskje likevel økende, også i Norge. Da får vi oppfordre folk som er interessert i dette emnet til å sjekke ut hjemmesidene til foreningen UFO-NORGE, og de finner man på ufo.no, stemmer det?

HS: Ja – veldig enkelt og greit.

EK: ufo.no !

Tusen takk for at du var med oss i Kveldsåpent, Harald Sovik, styreleder i foreningen UFO-NORGE. □

Teknologi fra UFOer kan redde verden

Tidligere kanadisk forsvarsminister sjokkerer

En tidligere kanadisk forsvarsminister, Paul Hellyer (83), krever at myndigheter verden over legger fram og bruker utenomjordisk teknologi, som de skal ha skaffet seg etter flere angivelige UFO-krasj, i kampen mot klimaendringene, melder *Ottawa Citizen*

- Jeg vil gjerne se hvilken tekno-logi de kan være i besittelse av som kan bøte på opphøret av fossilt brensel i løpet av en generasjon...som kan være en måte å redde vår planet på, sier Paul Hellyer til avisa.

Utenomjordiske fartøy må ha reist lange avstander for å nå jorda, og må derfor ha vært utstyrt med avanserte systemer og eksepsjonelle typer drivstoff, hevder den tidligere forsvarsministeren.

Så UFO

Hellyer, som sjokkerte sine landsmenn i september 2005 ved å fortelle at han har sett en UFO, mener denne type utenomjordisk

teknologi kan tilby menneskeheten alternativer til fossilt brennstoff.

Som eksempel på utenomjordisk kontakt, trekker han fram hendelsen i Roswell i New Mexico i 1947, som har blitt en slags helligdom for UFO-troende.

Eks-minister

- Vi må overtale myndighetene verden over til å legge på bordet det de vet. Noen av oss mistenker at de vet en hel del, og det kan være nok til å redde hele planeten dersom vi bruker det raskt nok, sier Hellyer.

Paul Hellyer ble forsvarsminister i tidligere statsminister Lester Pearsons regjering i 1963.

Kilde:

Dagbladet.no, 2. mars 2007/MDK

Paul Hellyer.

UFO-LANDING: Verdens første landingsplass for UFOer (!) laget av kunstneren Martin Riebeeck utenfor den nederlandske byen Houten i 2003. Kunstverket skal gjøre det mulig for UFOer å lande trygt.

Foto: SCANPIX/REUTERS/Michael Kooren

BOKANMELDELSER

Ved Mentz Kaarbø

Det Okända: Övernaturliga fenomen från Sverige och världen

Clas Svahn

Bokförlaget Semic, 2006, innbundet, 234 sider

Man kan nok med stor sikkerhet påstå at Clas Svahn, journalist og formann i UFO-Sverige, er en av Sveriges fremste eksperter på det overnaturlige. Allerede som ungdom startet han å etterforske og intervjuer folk som påsto å ha opplevd overnaturlige ting, mystiske og vanskelige å forklare. I årenes løp har han skrevet en rekke bøker (samt skrevet en stor mengde artikler) om all slags mystiske og paranormale fenomener. Hans siste populærvitenskapelige bok *Det Okända*, er nå ute på markedet.

Som vanlig mislykkes Svahn med å skuffe leseren. Det vil si, så lenge leseren ikke er en innbitt troende som ikke har mye til overs for saklige argumenter, edru resonnement og vitenskapelige prinsipper. For det er nemlig disse som Svahn benytter i sine undersøkelser, selv om han selvsagt ikke utelukker at det faktisk finnes hendelser og fenomener som dagens vitenskapelige etablissement ikke fullt ut forstår.

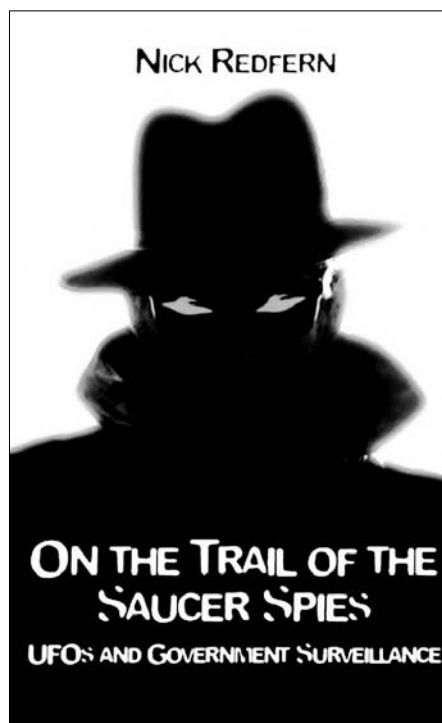
Det Okända er en bok der en stor mengde merkverdigheter tas opp og diskuteres: Spøkelser, utenomjordiske, gråtende statuer, drager og merkelige sammentreff; bare for å nevne noen. Boken blir ekstra interessant siden det meste av dens innhold baseres på Svahns egne undersøkelser, samtlige avsnitt pent utstyrt med komplette kildehenvisninger. Det er for det meste helt vanlige svensker som forteller om sine opplevelser, mye av materialet er hentet fra personlige brev og møter mellom forfatteren og vitnene, og derfor blir det ekstra fascinerende lesing når man innser at det faktisk er helt vanlige "Svenssons" som har opplevd noe. Dessuten leder disse møtene

mellem undersøker og vitnene til en innsikt om viktigheten av at man på en saklig og ærlig måte må lytte til og respektere selv de merkeligste historier. Det er nettopp hva Svahn gjør, og derfor blir boken en sann glede å lese. I blant hender det at samme kapittel tar opp flere ulike overnaturlige emner, hvilket av enkelte kanskje kan oppleves som en anelse forvirrende og ustrukturert. Disse avvikelser er imidlertid kortvarige og Svahn tar alltid opp hovedtråden igjen. Dessuten har han alltid en grunn til hvorfor han nevner det han nevner; med andre ord er ingen overnaturlige emner (eller deres i blant høyst naturlige forklaringer) inkludert bare for å fylle ut sidene, hvilket dessverre hender ganske ofte i denne typen bøker.

For alle med interesse for mystiske og overnaturlige fenomener burde *Det Okända* være et selvsagt valg, da den er lettlest, saklig, og ytterst nøyaktig fra første til siste side. Og at den er skrevet av en svensk forfatter og dessuten tar opp svenske hendelser og vitner er bare positivt, da det ikke finnes for mange bøker med den innfallsvinkelen.

STEFAN ISAKSSON

UFO-Aktuelt nr. 1 2007/OJB

On the trail of the saucer spies

Nick Redfern

Anomalist Books 2006

Helt siden George Adamski gikk ut fortalte om sine reiser og kontakter med velvillige utenomjordiske på 1950-tallet, har myndighetene i USA og Storbritannia interessert seg for visse personer med interesse for UFO og "flygende tallerkener". Til og med i Sverige har det vært slik interesse, spesielt på 1950-tallet da Ifologiska Sällskapet for en kort tid var gjenstand for forsvarets interesse.

Nå har den britiske ufologen Nick Redfern skrevet en leseverdig og interessant bok om myndighetenes interesse for visse personer innen UFO-bevegelsen. Det Redfern viser er dels at den amerikanske og britiske etterretningstjenesten og politiet har vist interesse for diverse ufologers aktiviteter, og også *hvorfor* man har brukt krefter og energi på å overvåke dem. Årsaken til dette fremtrer tydelig i *On the trail of the saucer spies*. Myndighetenes interesse for visse ufologers snoking er ikke at de var redde for at sannheten om ET skulle komme fram, men at de snokende sivilpersonene skulle komme over annen sensitiv informasjon.

I blant tar man seg til pannen. Når en britisk ufolog sammen med en kollega tar seg inn i et hemmelig anlegg under flybasen RAF Rudloe Manor blir scenen som tatt ut av "X-Files". Matthew Williams og kollegaen Richard Conway ville kontrollere ryktene om at et antall døde utenomjordiske skulle være gjemt der nede, bevart i nedfrost tilstand i spesielle beholdere. Ryktet sa også at vesenene kom fra en flygende tallerken som krasjet i Storbritannia under Den andre verdenskrig. De underjordiske tunnelene skulle strekke seg flere kilometer til alle kanter og på en måte forbinde et stort antall våpenlagre og baser.

Ved å ta seg over et sikkerhetsgjerde og videre inn i en tom bygning lyktes de i å komme seg 60 meter ned i et tunnelsystem. Der utløste de en alarm og ble tvunget til å flykte lenger inn i tunnelene. På veien fikk de se kasser merket med så vel CIAs som det britiske forsvarsdepartementets emblem og store ståldører som åpenbart ledet til enda hemmeligere avdelinger. Etter fem timer inne

i tunnelene uten å ha bli tatt til fange, fant de begge en trapp som ledet ut. Men for å ta seg ut til overflaten var de nødt til å utløse enda en alarm, og måtte løpe fra stedet. Williams pådro seg en vrasket fot og Conway fikk rifter i hendene etter piggråden.

For Williams var dette noe han gjerne gjorde igjen. Ved et annet tilfelle tok han med seg et kamerateam til et annet hemmelig anlegg, inntil teamet ble stoppet av vaktene. Det lyktes aldri Williams å se eller dokumentere noe av verdi. Men myndighetene var ikke glade over hans aktiviteter. Ved ett tilfelle spurte man seg om Williams egentlig samarbeidet med IRA, og bare utnyttet sin UFO-interesse som dekke.

Etter å ha lest boken står det klart at forsvar og etterretningstjenestene ved mange tilfeller har hatt anledning til å interessere seg for ufologer som enten har forsøkt å hacke seg inn i databaser på jakt etter "sannheten om Roswell" eller lignende, eller forsøkt å grave frem tidligere hemmeligstemplede dokumenter fra arkivene.

Nick Redfern skriver at han ikke er overrasket over hvordan for eksempel FBI kom til å interessere seg for George Adamski. Men det var neppe Adamskis beretninger om reiser til Månen og Venus som fikk det føderale politiet til å samle inn informasjon om den frittalende kontaktpersonen. Redfern påpeker at Adamski ved flere tilfeller forutså at Russland i fremtiden ville beherske verden og at de besøkende utenomjordiske helt sikkert var kommunister. Dette var mer enn tilstrekkelig for myndighetene i en tid med McCarthyisme.

Redfern gir en rekke eksempler på hvordan det militære har forsøkt å beskytte sine hemmeligheter fra overbeviste ET-talspersoner som i sin jakt på bevis for besøkende utenomjordiske i stedet lyktes i å komme over forsvarsinformasjon som var av nasjonal interesse. Paul Bennewitz-affæren, som ble avsluttet med dennes død, er kanskje det tydeligste eksempelet på dette.

En av Redferns kilder er en anonym, tidligere politimann som han kaller for "Sandman". Sandman var virksom innen Metropoltan Police's Special Branch på begynnelsen av 70-tallet og kom da til å undersøke en underjordisk høyregruppe med mulige terrorhandlinger på agendaen. Innen denne gruppen var det seks personer som også var UFO-interesserte, spesielt når det gjaldt de mystiske svarte helikoptrene som ble rapportert over Storbritannia i 1973-1974. Ettersom politiet til å begynne med mistenkte at helikoptrene hadde en forbindelse med IRA kom også de seks personenes UFO-interesse inn i bildet. Det viste seg siden at de seks reiste rundt og benyttet sin interesse som

kontaktflate for betydelig alvorligere formål. "De var de rene fascistene", sier Sandman i boken. Følgene ble at også andre UFO-interesserte kom til å havne under lupen til britisk politi og etterretningstjeneste. Men Sandman er klar: Etterretningstjenesten har aldri etterforsket UFO-saker, kun UFO-interesserte, og når man har gjort det har det alltid vært på grunn av at disse har vært mistenkt for å ha tvilsomme politiske interesser.

De seks fascistene planla å ta over den britiske UFO-bevegelsen gjennom å opprette organisasjonen Aerial Phenomena Enquiry Network, APEN, som gjennom anonyme brev skulle drive skittkasting mot de andre britiske gruppene; BUFORA, NUFON og Flying Saucer Review. Tanken var å skape en ny kontaktflate for de UFO-interesserte i Storbritannia der fascistgruppen i hemmelighet kunne verve medlemmer til sin sak og selv treffes uten myndighetenes nysgjerrige blikk. Hva APEN ikke visste, ifølge Sandman, var at den britiske etterretningstjenesten begynte å gjøre det samme. I anonyme brev til UFO-gruppene kastet man skitt på APEN og viste hva gruppen egentlig bestod av – høyreorienterte, fascistiske personer.

Redferns bok gir flere interessante eksempler på liknende hendelser. Til slutt står det klart for leseren at det overhodet ikke er selve UFO-fenomenet som interesserer myndighetene, men menneskene som interesserer seg for det. I det minste slike som ikke tilhører den politiske landevei.

CLAS SVAHN

UFO-Aktuellt nr. 1 2007/OJBMDK

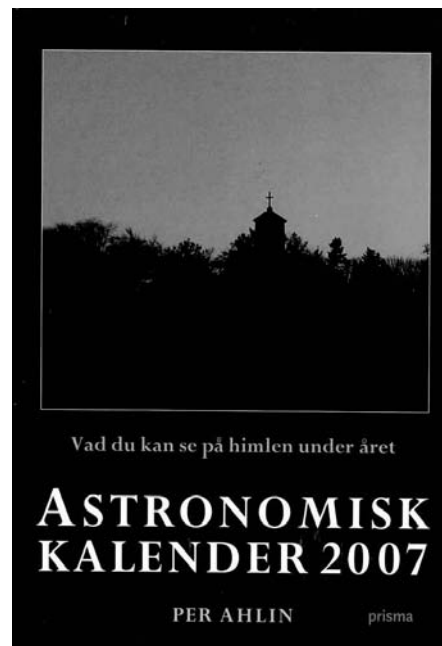
Astronomisk kalender 2007

Per Ahlin (red)

Prisma 2006

Årets utgave likner sine forgjengere akkurat som en vanlig almanakk likner sine tidligere utgaver. Og det er akkurat slik det skal være. Opplegget er det samme der hver uke får sitt oppslag om Solens opp- og nedgang og navnedager, men fremfor alt detaljerte råd om hvor man kan se Månen, hvor planetene befinner seg i sine baner rundt Solen, hvilke som også kan sees på nattehimmelen, og det viktigste, hva man kan forvente å se hvis himmelen er klar og horisonten fri for forstyrrende hindringer. Nøyaktige forklaringer om hvordan man skal lese diagrammer og kart finnes i slutten av boken i tillegg til et par artikler av astronomisk interesse.

Det er den trettende ugaven siden premieren i 1974 og *Astronomisk kalender* har blitt en virkelig institusjon. På mange måter er det imponerende ettersom konkurransen

fra de kommersielle astronomiprogrammene er stor.

Selv har jeg hatt stor glede av *Astronomisk kalender* i alle år og alt tyder på at også årets utgave kommer til å fylle sin plass i bokhyllen. Den er enkel og lettfattelig og passer for den som bare er flyktig interessert av hva som utspiller seg på himmelen.

CLAS SVAHN

UFO-Aktuellt nr. 1 2007/MDK

Raketsommar

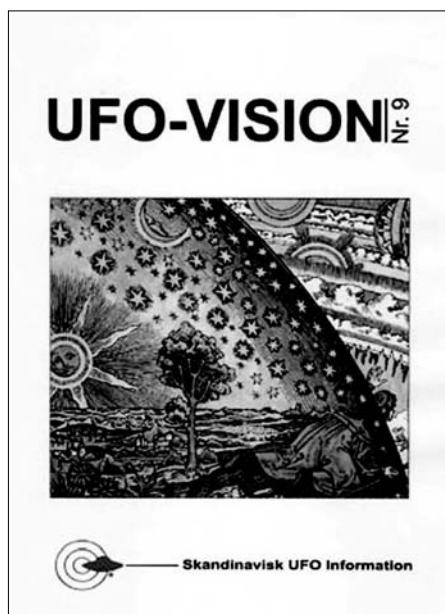
Jerry Määttä

Ellerström 2006

Høsten 2006 disputerte litteraturviteren Jerry Määttä med en avhandling om science fiction i Sverige i perioden 1950-1968. Han kom senere samme år ut med boken *Raketsommar* der han forteller om hvordan denne litterære sjangeren vokste frem og ble mottatt i Sverige. Boken inneholder et flertall referanser til flygende tallerkener og UFO som parallelt med sf-litteraturens inntog også kom til å få stor plass i svenske aviser og radio. Her diskuteres blant annet det kritiske syn som sf-entusiaster alltid har hatt på de UFO-interesserte som man ifølge Määttä sett som *the lunatic fringe*, altså personer som har tatt science fiction på alt for stort alvor. Samtidig konstaterer han at de tidlige sf-magasinerne, som *Häpna!* forsøke å dra nytte av den fremvoksende interessen for flygende tallerkener og ikke gikk av veien for å gjøre koblinger mellom begge områder i sin reklame og i visse artikler som man publiserte. Boken er svært velskrevet og interessant for alle som interesserer seg for svensk science fiction og de personene som forbindes med den.

CLAS SVAHN

UFO-Aktuellt nr. 1 2007/MDK

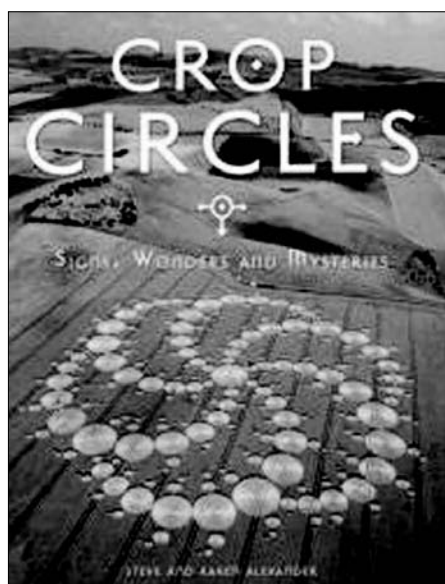
UFO-Vision Nr. 9

Kim Møller Hansen (red)
SUFOI 2007

Dette enkle, men pene heftet inneholder 14 bokanmeldelser, hvorav flere omfattende, av først og fremst amerikansk og engelsk UFO-litteratur. Heftet inngår i en serie som i mange år er blitt utgitt av den danske UFO-organisasjonen Skandinavisk UFO Information. Som i sine forgjengere finnes her mye interessant lesning, ikke bare om bøker, men også om forfatterne og de sakene de beskriver. En kritisk granskning av MJ-12-historien, samt det påståtte krasjet ved Aurora i Texas i 1897 hører til de interessante bidragene. Også artikler om Adamski, Roswell, samt Robert Bartolomews og Hilary Evans' svært leseverdige bok *Panic attacks* gjør det 60-siders heftet til en god investering. Den som er interessert i å kjøpe det, kan kontakte info@sufoi.dk. Prisen blir ca. 100 svenske kroner inklusiv porto.

CLAS SVAHN

UFO-Aktuellt nr. 1 2007/MDK

Crop circles. Signs, wonders and mysteries

Steve og Karen Alexander
Arcturus 2006

Sirklene i de britiske kornåkrene fortsetter å dukke opp år etter år, som et trofast tegn når kornet har begynt å modne.

Mens antallet minker i andre land oppstår det 50-60 nye sirkler hvert år i Storbritannia. Forfatterne, som har fulgt fenomenet i femten år, mener at vi bør betrakte de vakre mønstrene i åkrene på en måte som er fjernet fra en hver tvil og alt snakk om bløff. For dem er sirklene en påminnelse om harmonier i naturen som har vært glemt i lang tid, harmonier og strukturer som har vært anvendt i årtusener av mennesker som har skapt hellige steder og templer. Det er ikke alltid så lett å forstå hva paret Alexander tror ligger bak sirklene. Sirklenes påvirkning på dem som ser dem eller vandrer omkring i dem holder for dem som bevis på at de har et mystisk opphav. På et sted skriver de at det virkelige mysteriet ligger i at de "prinsipper og idéer som sirklene kroppsliggjør, har muligheten til å forandre hvordan mennesker opplever verden". En slags mystisk påvirkning av oss mennesker gjennom å vise oss urgamle symboler og geometrier som berører en slags arketypisk spørsmål som vi alle bærer med oss. På et annet sted slår de fast at de ikke vet hvem som lager dem eller hvordan det gjøres.

Boken er fylt av vakre bilder av sirkelmønstre tatt fra luften. Å bla gjennom den er en ren fornøyelse. De medfølgende bildetekstene er en blanding mellom fakta og forfatternes egne tolkninger som ofte føles som forsøk på å dechiffrere en slags new age-inspirert rorschachtest.

Dette er altså ikke en bok som er ute etter å bevise noe, men mer for å diskutere forfatternes egne idéer.

Men først og fremst vil den vise oss alle de vakre mønstrene.

CLAS SVAHN

UFO-Aktuellt nr. 1 2007/MDK

Kosmos — En kortkort historikk

Stephen Hawking & Leonard Mlodinow
Prisma 2006

I denne slankede utgaven av bestselgeren *Kosmos — En kort historikk* gir verdens mest berømte matematiker, Stephen Hawking, på nytt leserne en leksjon i svarte hull, Einsteins relativitetsteori og letingen etter en eneste saliggjørende kraft i hele Universet.

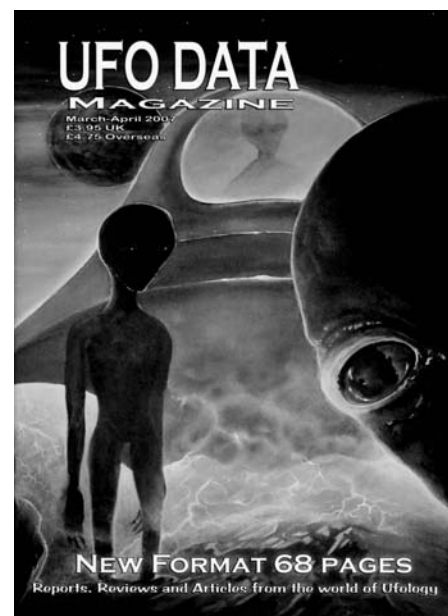
Men han mislykkes totalt med å fange sine lesere. Språket er kronglete, ordene alt for vankelige og oversetteren Hans Uno Bengtssons ødeleggende (også de som er vanskelige å forstå) fotnoter er så avslørende

at jeg ikke kan nyte en bok som kunne ha vært mye mer interessant.

Av de mange bøker om relativitetsteorien som jeg har lest, havner denne langt nede i det mørkeste av de svarte hullene. Dette er en bok for dem som allerede kan — og de trenger ikke lese den.

CLAS SVAHN

UFO-Aktuellt nr. 1 2007/MDK

UFO Data Magazine

Mars-April 2007

68 sider

Russel Callaghan (red)

Et nytt tidsskrift har sett dagens lys. I England er *UFO Data Magazine* født, et "glossy" blad med varierte artikler og stoff om UFO-fenomener. Redaktør er Russel Callaghan, godt hjulpet av Philip Mantle og Steve Johnson. I innhold og utforming ligner tidsskriftet på sin forgjenger *UFO Magazine*, og det er ikke så merkelig da Russel Callaghan tidligere jobbet sammen med Graham W. Birdsall. Birdsall døde for tre år siden, og da var *UFO Magazine* det eneste UFO-bladet som var til salgs i landets kiosker (og også i enkelte Narvesen-kiosker her til lands).

Bladet er som sagt glossy, hvert nummer har 68 sider, og av innholdet i dette nummeret (mars-april 2007) kan nevnes artikler av David Clarke, Malcolm Robinson, Nick Pope, og flere andre. Annonser, leserbrev, og britiske rapporter er også med. Bladet har egen webside på www.ufodata.co.uk hvor man kan laste ned et gratis eksemplar av bladet som PDF-fil.

OLE JONNY BRÆNNE

Obduksjonsfilmen – nok en gang

Av Philip Mantle

For de av leserne som ikke kan få nok av historien rundt den såkalte obduksjonsfilmen, bringer vi her siste nytt fra en av de sentrale personene i saken, Philip Mantle. I denne artikkelen omtales et møte mellom Mantle og Ray Santilli, sistnevnte herostratisk berømt eier av filmen. Mantle får for første gang se en viktig bit av den.

Det var i 1993 at jeg først ble kontaktet av Ray Santilli, en forretningsmann fra London. Han er selvsagt mannen som var ansvarlig for å bringe den berømmelige obduksjonsfilmen frem i offentlighetens lys. Lite visste jeg den gang at jeg fremdeles ville prøve å komme til bunns i saken om denne etter hvert beryktede filmen i 2007. Det har til tider vært en frustrerende prosess for å si det mildt, men jeg er stolt over å stått løpet ut. Jeg har selvsagt vært hjulpet av mange andre etterforskere gjennom disse årene, dette inkluderer: Michael Hesemann, Maurizio Baiata, Ed Gehrman, Tim Matthews og flere andre rundt omkring i verden. Det har også vært en annen etterforsker som jeg må kreditere og det er Mark Center i USA. Mark har vært med nesten fra begynnelsen og når andre kastet inn håndkleet var han fremdeles ute og kjempet. Jeg er ham stor takk skyldig på så mange måter.

Den 20. mars 2007 gjennomførte jeg et telefonintervju med Ray Santilli. Dette har vært publisert i flere forskjellige tidsskrift rundt om i verden. Intervjuet i sin helhet finnes nå på mine hjemmesider (www.beyondroswell.com). I dette intervjuet kom vi inn på hvorvidt Ray Santilli virkelig hadde “virkelige” filmruter hvor det påståtte fremmede vesenet var synlig. Alt som inntil da hadde vært sett var filmbiter uten noe synlig vesen. Santilli sa selvsagt ganske klart at han hadde disse filmbitene og, jeg siterer: “Neste gang du kommer til London vil jeg vise dem til deg. Ikke noe problem i det hele tatt”. Det er knapt nødvendig å nevne at jeg ble svært interessert og besluttet å ta Ray på ordet så snart jeg kunne.

Enhver som har hatt noen form for forhandlinger med Ray Santilli vet hvor vanskelig og frustrerende det til tider kan være. Han er en veldig opptatt mann og ofte er det vanskelig, nesten umulig, å komme frem til noen bestemt møtedato. Men, jeg sto på og tok imot tilbudet fra Ray. Jeg avtalte å møte Ray Santilli til lunsj i London den 22. juni. Rays forretningslokaler er i London og jeg bor 200 miles (320 km, red. anm.) nord for hovedstaden, så jeg bestemte meg for å ta

toget til London istedenfor å kjøre bil dit og tilbake igjen. Ray sa at hans forretningspartner Gary Shoefield kanskje ville møte oss, men han kunne ikke garantere det.

Møtet ble avtalt og jeg dro med tog til London den 22. juni. Jeg ankom Kings Cross stasjonen 12.00 og tok en taxi til Marleybone stasjonen hvor jeg hadde avtalt å møte Ray Santilli. Jeg kom dit cirka 12.45 og ringte Ray på hans mobiltelefon. Kontoret hans er ganske nært og han dukket opp rundt hjørnet etter noen få minutter. Etter å ha hilst på hverandre gikk vi over til en lokal restaurant og hvor vi faktisk ble møtt av Gary Shoefield. Jeg må si at møtet var ganske vennlig, med masse latter, og jeg ga dem en signert utgave av min bok *Alien Autopsy Inquest*.

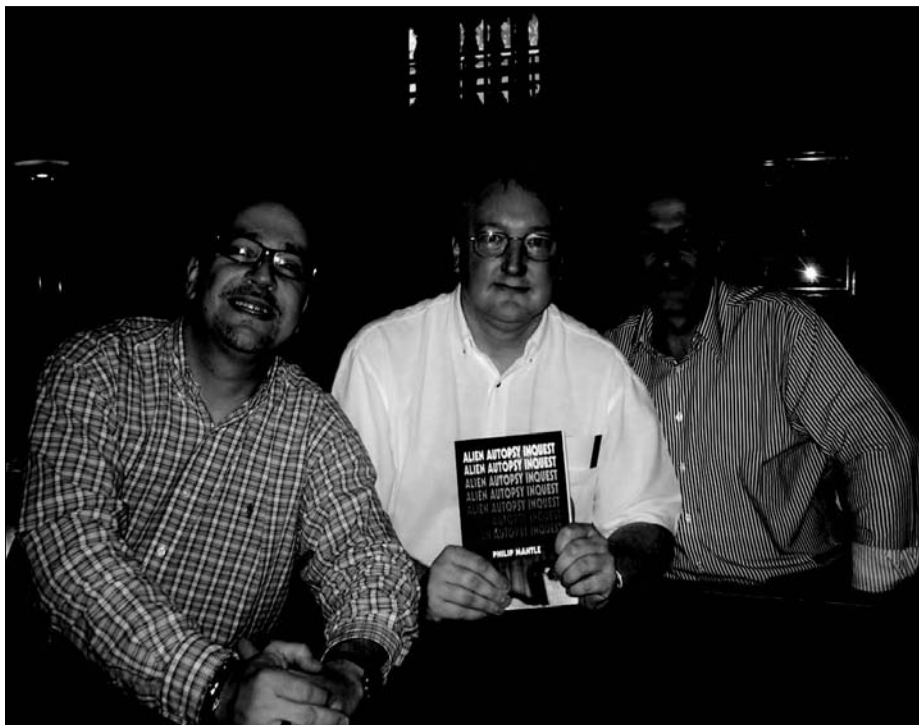
Det varte ikke lenge før vi diskuterte ting i forbindelse med obduksjonsfilmen. Ray og Gary bekreftet begge at de for cirka 10 år siden trakk seg vekk fra det hele pga. hva de kalte “the nasty-side” av ufologien. Tydeligvis hadde de til og med mottatt drapstrusler. Jeg kan bekrefte i hvert fall noe av dette selv

da jeg har måttet tåle en god del falske beskyldninger fra såkalte UFO-etterforskere. De gjorde det ganske klart, slik de alltid har gjort, at deres primære fokus har alltid vært de kommersielle aspektene av obduksjonsfilmen.

Ray Santilli fortsatte og sa at kanskje var tiden og forholdene modne for å gå videre med filmen. Han framholdt at hans historie om hvordan filmen ble funnet er riktig, og at deres “restaurering” av filmen var nettopp det og ikke noe annet. Ray er åpen for ideer om hvordan han kan bør gå videre. Jeg vet han har sagt det samme tidligere, så tiden vil vise om noe kommer ut av det nå.

Jeg minnet selvsagt Ray på at en av årsakene til at jeg dro til London var for å se de påståtte filmrutene med det fremmede vesenet på. Ray hadde båret på en stor skulderveske da han gikk inn i restauranten. Og jo da, opp av skuldervesken plukket Ray opp en stor “perspex”-type bildetransparent. I denne transparenten var det fem eller seks

Fortsettelse på neste side

Mennene bak den berømmelige obduksjonsfilmen; Gary Shoefield (til venstre) og Ray Santilli (til høyre). UFO-etterforsker og artikkelforfatter Philip Mantle i midten.

FRA PRESSEN

Her er en i (visse) pressekreter klassisk UFO-historie fra 1950-tallets USA:

Liket fra verdensrommet

Følgende hendelse ble en endags sensasjon som gikk over hele verden:

Om natten den 7. juli 1953, kjørte tre menn nedover Highway 78, like utenfor Atlanta, da de fikk se en flygende tallerken i midten av veien.

To små skapninger krøp raskt om bord, deretter forsvant tallerkenen ut av syne, mens den skiftet farge fra rødt til blått i det den steg.

Men ett vesen kom seg ikke inn i tallerkenen i tide, og de tre mennene fra Georgia som nå råkjørte mot landingsplassen, kjørte over vesenet med lastebilen.

Dette var den historien de fortalte da de brakte med seg det døde vesenet til redaksjonen i en avis i Atlanta den natten.

Neste dag sto historien på førstesiden av *Atlanta Constitution*, under overskriften:

Hårlost vesen drept, 2 'rømt'

Aviser overalt tok fatt i historien. Mer enn 25 reportere og fotografer druknet de tre mennene med spørsmål. Også to offiserer fra militæret intervjuet dem.

Imidlertid, neste dag identifiserte noen vitenskapsfolk vesenet til å være en rhesus ape. De tre mennene – to frisører og en slakter – hadde kjøpt apen, drept den, kuttet av halen og barbert den ... alt for at en av dem skulle vinne et veddemål på 50 dollar om at han skulle greie å komme på forsiden av *Constitution*.

Kommentar:

Kanskje en ikke så veldig spennende sak, men verdt å ta med seg da den refererende forfatteren David Shaw er en Pulitzer prisvinnende journalist og kritisk kommentator gjennom flere tiår i USA. Et "case" for journalistspirer i alle land, som viser de fleste sider ved hvordan sensasjonshistorier blir til med tilhørende presseoppslag. At det dreiet seg om UFOer og døde romvesener er helt tilfeldig...

Kilde:

Journalism Today: A Changing Press for a Changing America, David Shaw 1977.

Oversettelse og bearbeidelse:

Mentz Kaarbø

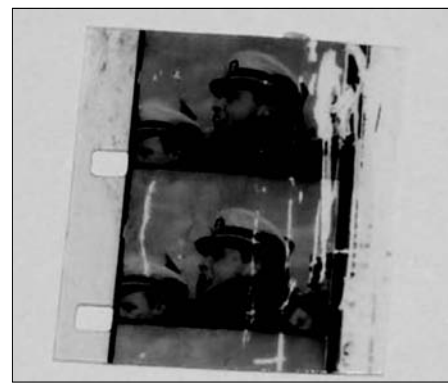
separate sett med svart/hvitt filmruter. Totalt var det antageligvis rundt 20 filmruter, kanskje fler, jeg telte dem ikke. Ray rakte disse til meg sammen med et håndholdt forstørrelsesglass og tillot at jeg undersøkte dem. Lyset var litt for dårlig i restauranten så jeg fikk ta dem med meg ut i sollyset utenfor, uten at noen av dem fulgte etter meg, slik at jeg kunne undersøke filmrutene bedre. Jeg kunne nå klart og tydelig se at disse filmrutene faktisk inneholdt det fremmede vesenet. Det lå på et bord; det hadde oppblåst mage, stort hode og muligens seks fingre på hver hånd. Lengst unna lå det noe som lignet "medisinske instrumenter" på et brett. Disse filmrutene var litt oppskrapet noen steder og jeg kunne se at det var filmhuller langs sidene. Det så i det hele tatt veldig likt det vesenet vi har sett i obduksjonsfilmen.

Etter å ha undersøkt disse filmrutene en stund gikk jeg inn i restauranten igjen og ga dem tilbake til Ray Santilli. Jeg poengterte at jeg nå i det minste kunne bekrefte at slike filmruter faktisk eksisterte, men jeg kunne fremdeles ikke bekrefte om de var autentiske.

Det hadde fremdeles ikke vært noen uavhengig vitenskapelig analyse av noen filmbit med sikte på å verifisere filmens alder. Ray lot til å forstå mine kommentarer, men både han og Gary er tydeligvis fornøyd med å la "mysteriet" fortsette og ikke la dem undersøkes. Dette gjør meg oppgitt og vi hadde en diskusjon om dette. Igjen, alt jeg kan bekrefte er at det eksisterer filmruter med et fremmed vesen. Om de er autentiske eller enda en "restaurering" eller en regelrett fabrikkasjøn kan jeg ikke si noe om. Men jeg kan si at jeg er villig til å samarbeide med Ray Santilli, eller hvem som helst annen person, med å forsøke å komme til bunns i denne affæren. Jeg har prøvd siden 1993 og jeg har ingen intensjoner om å stoppe nå.

Etter noen flere av Gary Shoefields dårlige alien-vitser (de må være noen av de dårligste jeg har hørt. Beklager Gary) så var det tid for meg å reise. Jeg hadde et tog å rekke og en taxitur tilbake til Kings Cross. Det var bare tid til å ta noen bilder og jeg var klar til å reise. Like før jeg dro, og helt uoppfordret, ga Ray Santilli meg to filmruter. De viser ikke det

fremmede vesenet; de var vist på Sky One dokumentaren sendt i fjor. Tittelen var "Eamon Investigates – Alien Autopsy". Jeg deltok i dokumentaren og i løpet av denne viste Ray Santilli frem noen påståtte "ekte" filmruter. En synes å vise vesenet på bordet, mens et annet synes å vise to menn i US Navy uniforms-hatter. Ray påstår at disse var deler av film-materialet han kjøpte av "kamera-mannen" og lurte på om personen på bildet kunne identifiseres på noen måte? Bildet er gjengitt under. Jeg vet noen vil si at dette er ennå et røykteppe eller blindgate fra Ray Santilli og de kan meget vel ha rett. Men kan jeg som etterforsker avslå utfordringen med å identifisere mannen på bildet? Jeg tror ikke det. Jeg vet det er nesten håpløst, men gjenkjenner du mannen eller kan du foreslå en måte vi kan bruke bildet til å finne ut hvem han kan være? Dine forslag vil bli imøtesett.

To filmruter som viser en ukjent person med uniformshatt. Hvem er han?

Så det var obduksjonsfilmen nok en gang. Jeg kan bekrefte at filmrutene med vesenet virkelig eksisterer. Ray Santilli står fast ved sin opprinnelige historie om hvordan filmen ble kjøpt. Ray Santilli vil kanskje igjen åpne opp for forskere, og vi har et mysterium å løse: Hvem er mannen med hatten? Min etterforskning så langt om den filmen har resultert i boken *Alien Autopsy Inquest*. Den er tilgjengelig fra amazon.co.uk

Hvis noen av leserne har informasjon om Alien Autopsy filmen, eller om du kan gi råd eller assistere med å oppspore mannen med hatten, så kan jeg kontaktes på denne adressen:

Philip Mantle
49 East Leigh Drive
Tingley
Nr Wakefield
West Yorkshire
England
WF3 1PF

Eller på epost:
philip@mantle8353.fsworld.co.uk

Oversettelse:

Ole Jonny Brønne og Mentz Kaarbø

Stoff mottas!

Redaksjonen tar gjene imot artikler, leserbrev, presseklipp, linker, og andre innlegg til tidsskriftet – helst pr. e-post eller på diskett.

Leserbrev som inneholder kritikk av navngitte personer må trykkes med fullt navn og adresse. Ellers kan anonymitet opprettholdes, forutsatt at redaksjonen mottar innleggene undertegnet og adressert. Lengden bør ikke overskride ca. 300 ord. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

Artikler og reportasjer bør ikke være lenger enn ca. 1500 ord, tilsvarende omtrent tre A4-sider skrevet med enkel linjeavstand og normal skrifttype. Vær ikke redd for språket – vi redigerer hvis det er nødvendig. De fleste

filformater kan benyttes. Vi tar også i mot tilhørende fotos/illustrasjoner, i de fleste formater. Bildetekster bør også utarbeides av forfatteren, selv om redaksjonen kan være behjelpelig med dette. Honorar kan ikke påregnes.

Ved postforsendelse: Ikke bestilte manuskripter og bilder som ikke benyttes returneres kun hvis ferdig frankert og adressert returkonvolutt er vedlagt.

Lesere som er interessert i å oversette artikler fra andre språk til norsk, bes kontakte redaktøren. Vi søker primært personer med gode kunnskaper i engelsk, tysk og fransk.

Husk vår informasjonsfolder

Hjelp oss å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe oss flere medarbeidere og abonnenter ved å sende og dele ut foldere. Skriv til vår kontaktadresse, eller gå inn på www.ufo.no. Herfra kan du rekvirere evt. skrive ut foldere slik at de straks kan distribueres videre til mulige interesserte. Husk at du får et gratis abonnement når du har vervet fem abonnenter!

UFO-NORGE
Karl Staaffsvei 70
0665 OSLO
E-post: redaktor@ufo.no

UFO-NORGEs Støttefond

Grupper og foreninger som arbeider aktivt for en sak, behøver alltid midler. UFO-Norge er intet unntak. Mange oppgaver må utsettes på grunn av dårlig økonomi. Mye tas av egne midler, men dette begrenser selvfølgelig seg selv i lengden. Vi vet at svært mange interesserte abonnenter – og andre – ikke har tid og anledning til å arbeide aktivt i UFO-Norge selv. En måte dere likevel kan støtte oss svært meget på er å gi et beløp, stort eller lite, til UFO-Norges Støttefond.

Merk talongen:

Støttefondet
Konto: 2470 17 28854

Adresse:
UFO-NORGE
Karl Staaffsvei 70
0665 OSLO

Støtt Prosjekt Hessdalen og driften av den automatiske målestasjonen!

Vi trenger mer moderne utstyr for å komme enda nærmere svaret på gåten Hessdalen. Ikke minst er det behov for midler til drift av stasjonen. Arbeidet med målestasjonen har pågått i mange år, og prosjektleder og primus motor Erling Strand takker hjerteligst for særdeles velvillig praktisk og økonomisk bistand fra Høgskolen i Østfold, enkeltpersoner og institusjoner.

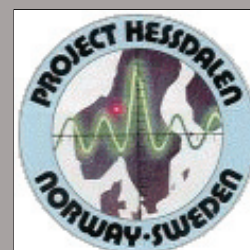
Driften av stasjonen medfører en del utgifter – og prosjektets kasse er igjen i ferd med å gå tom. Bare tellerskrittene ved overføringen av bilder fra stasjonen til Høgskolen i Østfold, der Strand er lektor, er en anstrengende utgift for Prosjekt Hessdalen. Vi oppfordrer derfor våre lesere og tilhengere til å gi sitt bidrag – stort

eller lite – til Prosjekt Hessdalen og derved sørge for fortsatt drift av dette svært viktige prosjektet.

Vennligst benytt følgende konto og adresse:

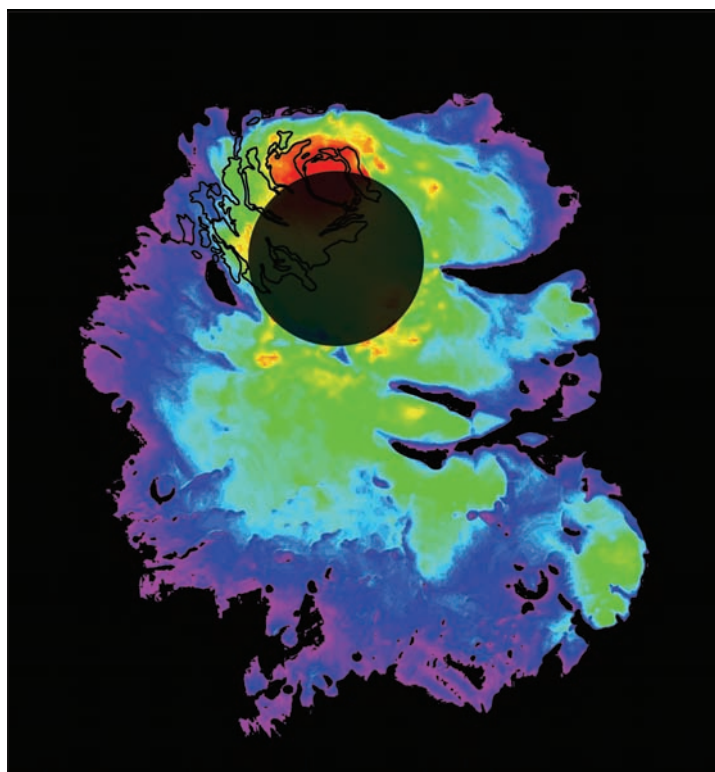
Prosjekt Hessdalen
v/Erling P. Strand
Bukholmveien,
Ullerøy
1747 Skjeberg
Postgirokonto: 0530 28 87545

På forhånd takk!

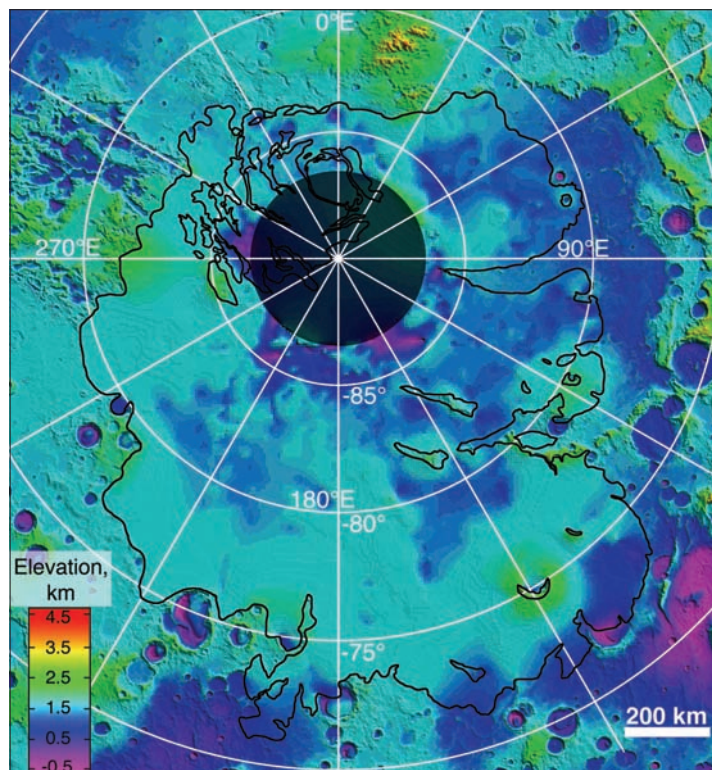

Returadresse: UFO NORGE, Karl Staaffsvei 70, 0665 OSLO

Dette radarkartet viser tykkelsen på de lagdelte isavsetningene ved Mars' sydpol. Fiolett representerer de tynneste områdene og rødt de tykkeste. Den mørke sirkelen er området fra 87. breddegrad og sydover, hvor MARSIS ikke kan samle data.

Kartet viser topografien i den sørlige polare regionen på Mars. Kredit, begge foto: NASA/JPL/ASI/ESA/University of Rome/MOLA Science Team/USG

Enorme mengder vann funnet på Mars

Mengden av is som finnes rundt sydpolen til Mars er nok til å dekke hele planeten med et 11 meter tykt lag med flytende vann.

Det har lyktes forskerne å «se» til bunns i islagene på Mars' sydpol. Det har avdekket at islaget er så tykt at om det smeltet, ville det vært nok til å dekke hele planeten med et 11 meter tykt lag med flytende vann, melder Norsk Romsenter.

– Den delen av sydpolen på Mars som er dekket av is er nesten like stor som Europa. Vannmengden dette utgjør har vært beregnet tidligere, men aldri med et så pålitelig resultat som denne radaren gjør mulig, sier dr. Jeffrey Plaut ved NASAs Jet Propulsion Laboratory i California (USA), en av prosjektets to ledende radarforskere og hovedforfatter av studierapporten.

Det nye estimatet er et resultat av mer enn 300 virtuelle dybdesnitt gjort av radarinstrumentet om bord i den ubemannet europeiske romsonden Mars Express. Radaren med betegnelsen MARSIS har kartlagt tykkelsen på de sedimentære islagene som dekker polen. Den ser gjennom islagene helt ned til bunnen, som noen steder ligger så langt som 3,7 km under overflaten.

Estimatet viser at islagene ikke bare består av vannis, men at det også er innblandet en del støv. Men forskerne regner med at i hvert fall 90 prosent av islagene ved sydpolen er vannis. Det er mer enn nok til å kunne fylle flere store hav på Mars.

Det har lenge vært kjent at det finnes vannis ved polene til Mars, men hittil har man ikke vært i stand til å måle hvor mye vann det har dreid seg om. Lagene ved polene inneholder det meste av det vannet vi kjenner til på Mars i dag, selv om andre områder av planeten ser ut til å ha vært svært våte i perioder tidligere.

Det resterende vannet kan ha forsvunnet ut i rommet gjennom Mars' tynne atmosfære, eller det kan ligge under overflaten andre steder på planeten. På Jorden har de stedene som er dekket av tykke islag en jordoverflate som er kraftig trykket ned. Det samme er ikke tilfellet på Mars. Dette får forskerne til å konkludere med at Mars sin overflate er noe stivere enn Jordens.

Interessen for vann på Mars skyldes flere faktorer. Liv, slik vi kjenner det, kan ikke eksistere uten vann. Og vann på Mars gir håp om at det kanskje har vært eller fortsatt er livsformer der.

Også den planlagte bemannede romferden til Mars krever at vann er lett tilgjengelig. I tillegg sier vannet på Mars noe om planetens utvikling, samtidig som den kan gi viktige brikker til vår kunnskap om Jordens forhistorie. —MDK

Kilder:

ABC Nyheter, www.abcnyheter.no, 19. mars 2007

ESA Images Multimedia Gallery, www.esa.int/esa-mm/g